KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2021/1930

2021 m. lapkričio 8 d.

kuriuo importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2020 m. spalio 14 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamos Rusijos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės beržo faneros. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2020 m. rugpjūčio 31 d. „Woodstock Consortium“ (toliau – skundo pateikėjas) pateiktą skundą. Skundą pateikė Sąjungos beržo faneros pramonė, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta pakankamai dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

1.2. Pranešimo apie inicijavimą pakeitimas

(3) Pranešime apie inicijavimą netyčia praleistas skirsnis, susijęs su Sąjungos interesų vertinimo procedūra. Nors šis praleidimas neturėjo įtakos suinteresuotųjų šalių teisei teikti pastabas dėl Sąjungos interesų, buvo nuspręsta, kad į šį trūkumą tikslinga atsižvelgti kaip į procedūrinio skaidrumo klausimą. Todėl 2020 m. gruodžio 11 d. pranešimas buvo iš dalies pakeistas ([2]).

1.3. – Registracija

(4) Kadangi pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5a dalyje nustatytos sąlygos nebuvo įvykdytos, importuojamas nagrinėjamasis produktas nebuvo registruojamas. Nė viena šalis pastabų šiuo klausimu nepateikė.

1.4. Laikinosios priemonės

(5) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2021 m. gegužės 12 d. Komisija šalims pateikė siūlomų laikinųjų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumų ir skirtumų, tinkamų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, apskaičiavimą. Viena šalis pateikė pagrįstų pastabų, į kurias buvo atsižvelgta.

(6) 2021 m. birželio 11 d. Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/940 ([3]) (toliau – laikinasis reglamentas) importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai nustatė laikinąjį antidempingo muitą.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) OL C 428, 2020 12 11, p. 27.
([3]) 2021 m. birželio 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/940, kuriuo importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 205, 2021 6 11, p. 47).

(7) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2019 m. liepos 1 d. – 2020 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2017 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.5. **Tolesnė procedūra**

(8) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), skundo pateikėjai, kiti Sąjungos gamintojai, atrinkti eksportuojantys gamintojai, du neatrinkti eksportuojantys gamintojai ir daugybė kitų suinteresuotųjų šalių pateikė pastabų raštu ir išreiškė savo nuomonę dėl negalutinių išvadų.

(9) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Vyko klausymai su trimis atrinktais eksportuojančiais gamintojais, dviem neatrinktais eksportuojančiais gamintojais, neatrinktu Sąjungos gamintoju, skundo pateikėjais ir septyniolika importuotojų bei naudotojų.

(10) Po pirminio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė pateikė prašymą papildomai atskleisti informaciją tvirtindama, kad pirminis faktų atskleidimas nebuvo pakankamai išsamus ir jame trūko paaiškinimų dėl aspektų, susijusių su dempingo skirtumo ir importo statistinių duomenų apskaičiavimu. Priešingai nei tvirtinama prašyme ir kaip paaiškinta Komisijos 2021 m. birželio 21 d. atsakyme, Komisija nusprendė, kad pirminiame faktų atskleidime, įskaitant išankstinį konkrečios bendrovės faktų atskleidimą, buvo pateikta visa informacija, leidžianti bendrovei pateikti pastabas dėl pirminio faktų atskleidimo ir pasinaudoti savo teise į gynybą.

(11) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir prireikus patikslino savo preliminarias išvadas.

(12) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamai Rusijos kilmės beržo fanerai (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo nustatytas laikas, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.

(13) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos buvo apsvarstytos ir prireikus į jas atsižvelgta šiame reglamente.

(14) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė pakartojo savo tvirtinimus, kad pirminiame etape jos teisės į gynybą nebuvo paisoma, nes laikinojo antidempingo muito apskaičiavimui trūko pakankamo pagrindimo. Komisija nusprendė, kad bendrovė galėjo visiškai pasinaudoti savo teise į gynybą remdamasi pirminiame faktų atskleidime ir išankstiniame faktų atskleidime gauta informacija. Bet kuriuo atveju bendrovė turėjo daug galimybių pateikti pastabas dėl pirminio faktų atskleidimo, pirminio ir galutinio faktų atskleidimo ir visais šiais atvejais ji pateikė pastabas, į kurias buvo tinkamai atsižvelgta šiame reglamente. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

1.5.1. *Prašymas sustabdyti muitų taikymą*

(15) Po galutinio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys paprašė sustabdyti antidempingo priemonių taikymą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį dėl pokyčių rinkoje pasibaigus tiriamajam laikotarpiui.

(16) Šiuo klausimu Komisija pabrėžė, kad ji dar iki galutinio faktų atskleidimo, 2021 m. rugpjūčio 18 d., savo iniciatyva paprašė Sąjungos pramonės ir kitų suinteresuotųjų šalių teikti informaciją po tiriamojo laikotarpio. Komisija pažymėjo, kad sprendimas, ar priemonių sustabdymas pagal 14 straipsnio 4 dalį yra pagrįstas, bus priimtas deramu laiku.

1.5.2. *Prašymas nerinkti laikinųjų muitų*

(17) Po galutinio faktų atskleidimo beržo faneros naudotojai ir importuotojai „Emiliana Imballagi“, „No-Nail Boxes“ ir „Industria Compensati Moglia“ paprašė Komisijos pritaikyti pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalį ir nerinkti laikinųjų muitų už kvadrato formos faneros importą, nes Sąjungos pramonei trūksta kvadrato formos faneros pasiūlos pajėgumų. „Industria Compensati Moglia“ prašyme buvo nurodyta visų rūšių beržo fanera, nes Sąjungos pramonei trūksta bendrų pajėgumų Sąjungos paklausai patenkinti.

(18) Dėl įtariamo pasiūlos trūkumo Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta 224 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos rinkos paklausa gali būti pakankamai patenkinta iš įvairių šaltinių, įskaitant Sąjungos pramonę ir importą iš Rusijos. Todėl, atsižvelgdama į nustatytą materialinę žalą dėl importo dempingo iš Rusijos bei 4.5 skirsnyje išdėstytas išvadas, Komisija nusprendė, kad laikinieji muitai turi būti renkami visa apimtimi, todėl prašymas buvo atmestas.

1.6. **Atranka**

(19) Kadangi pastabų dėl atrankos negauta, laikinojo reglamento 12–23 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

1.7. **Individualus nagrinėjimas**

(20) Dėl laikinojo reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje nurodytų individualaus nagrinėjimo prašymų vienas eksportuojantis gamintojas pakartojo, kad Komisija gali atlikti individualų nagrinėjimą arba, kaip paskutinę galimybę, taikyti individualų žalos skirtumą ([4]). Tokiam vertinimui reikalingi ištekliai būtų riboti: tikrinimas apsiribotų eksporto kainomis, o analizė nėra tokia pati kaip dempingo skirtumo analizė. Ši šalis taip pat teigė, kad Komisija privalo atlikti individualų nagrinėjimą.

(21) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje nėra numatyti individualūs žalos skirtumo skaičiavimai, nes joje nurodyta, kad „*kiekvienam eksportuotojui ar gamintojui apskaičiuojamas* (…) *individualus dempingo skirtumas*“ [išskirta papildomai].

(22) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje, Komisija per nustatytą terminą gavo tris išsamius atsakymus iš individualaus nagrinėjimo prašiusių bendrovių. Tačiau Komisija padarė išvadą, kad šių prašymų nagrinėjimas kelių į atranką jau įtrauktų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu, o dar ir galutiniame tyrimo etape, būtų buvęs pernelyg sudėtingas ir neleistų laiku tinkamai užbaigti tyrimo. Dėl to Komisija nusprendė neskirti individualaus nagrinėjimo nė vienai iš nagrinėjamų bendrovių.

1.8. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(23) Kadangi pastabų dėl tiriamojo laikotarpio ir nagrinėjamojo laikotarpio negauta, laikinojo reglamento 28 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(24) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 38 ir 39 konstatuojamosiose dalyse, Rusijos gamintojas „Segezha“ teigė, kad produkto apibrėžtoji sritis turėtų būti išplėsta, kad apimtų ne tik beržo fanerą, bet ir pušies, tuopos, gabonmedžio ir buko fanerą. Buvo teigiama, kad minėtų medžių fanera ir beržo fanera tiesiogiai konkuruoja ir yra pakeičiamos viena kita. Po pirminio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo prašymą ir teigė, kad Komisija neišanalizavo turimos informacijos, kurią pateikė kitų rūšių medienos nacionalinės faneros asociacijos, apie pakeičiamumo lygį.

([4]) Žr. archyvo numerį t21.004885.

(25) Komisija priminė, kaip minėta laikinojo reglamento 201 konstatuojamojoje dalyje, kad tuopos, pušies ir kitų rūšių medienos faneros gamintojams atstovaujančios nacionalinės asociacijos (Prancūzijos, Italijos ir Ispanijos) savo pastabose pabrėžia, jog iš skirtingos medienos pagaminti faneros produktai yra skirtingi ir negali būti grupuojami arba laikomi vienu produktu.

(26) Atitinkamai, Komisija pakartojo savo poziciją ir atmetė šį tvirtinimą, nes pušies, tuopos, gabonmedžio ir buko faneros pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės nėra tokios pačios kaip beržo faneros. Tai, kad kai kurioms paskirtims gali būti naudojami alternatyvūs produktai ir medžiagos, kurių pakeičiamumo lygis nenustatytas, nekeičia fizinių, techninių ir cheminių nagrinėjamojo produkto ir minėtų produktų skirtumų pobūdžio.

2.2. **Tvirtinimai dėl produkto neįtraukimo**

(27) Pirminiame etape vienas naudotojas („Emiliana Imballaggi S.p.A.“) ir du Rusijos eksportuojantys gamintojai („Sveza“ grupė ir „Vlas truda“) paprašė į tyrimą neįtraukti kvadrato formos beržo faneros, kurios ilgis ir plotis yra penkios pėdos (1 525 × 1 525 mm). Komisija atmetė prašymus dėl neįtraukimo, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 37 konstatuojamojoje dalyje.

(28) Po pirminio faktų atskleidimo gauta papildomų pastabų dėl sprendimo atmesti prašymą dėl neįtraukimo. Konkrečiai buvo teigiama, kad i) formos skirtumas jau yra fizinių ir techninių charakteristikų skirtumas, ii) kvadrato formos fanera ir stačiakampė fanera negali būti pakeičiamos viena kita, nes kvadrato formos faneros negalima naudoti ten, kur reikia stačiakampio formos faneros, o kvadrato formos faneros negalima perdirbti į stačiakampės formos fanerą, ir iii) Sąjungos gamintojai kvadratinės formos faneros negamina. Šiuos argumentus po galutinio faktų atskleidimo pakartojo kelios šalys. Beržo faneros naudotojai „Emiliana Imballagi“ ir „No-Nail Boxes“ tvirtino, kad neįtraukimas atitinka Sąjungos interesus, nes kitaip nebūtų galima garantuoti naudotojų įmonių (pvz., sulankstomų medinių dėžučių ir dėžių gamintojų) verslo tęstinumo.

(29) Komisija patvirtino savo sprendimą, kad kvadrato formos faneros negalima neįtraukti į produkto apibrėžtąją sritį dėl to, kad, nepaisant skirtingų matmenų ir formos, ji pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis kaip ir stačiakampio formos fanera. Dėl naudojimo, nors tam tikrose konkrečiose srityse tiesioginio pakeičiamumo nėra, yra daug kitų sričių, kuriose kvadrato ir stačiakampio formos fanera yra papildomai pjaustoma tokiu būdu keičiant pirminę jos formą – tokiais atvejais yra tam tikro lygio pakeičiamumas, dėl kurio kvadrato formos fanera daro konkurencinį spaudimą stačiakampio formos beržo fanerai. Galiausiai atlikus tyrimą patvirtinta, kad Sąjungos pramonė gamina ir parduoda kvadrato formos fanerą, nors ir gana nedideliais kiekiais ir paprastai ne kaip žaliavą, o kaip nišinį produktą pagal konkrečius užsakymus. Atsižvelgusi į šias išvadas, Komisija padarė išvadą, kad tvirtinimas, jog neįtraukimas atitiktų Sąjungos interesus, yra nepagrįstas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

2.3. **Išvada**

(30) Kadangi jokių kitų pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 32–33 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

3. **DEMPINGAS**

(31) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija iš trijų atrinktų eksportuojančių gamintojų ir iš skundo pateikėjo gavo rašytinių pastabų dėl pirminių išvadų dėl dempingo.

3.1. **Normalioji vertė**

(32) Normaliosios vertės skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 44–57 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.2. **Eksporto kaina**

(33) Išsami informacija apie eksporto kainos apskaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 58 ir 60 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino savo preliminarias išvadas.

3.3. **Palyginimas**

(34) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 61–71 konstatuojamosiose dalyse.

(35) Eksportuojantis gamintojas UPG pakartojo savo tvirtinimą, kad eksporto kaina turėtų būti koreguojama, kad atspindėtų sumas, kompensuotas pagal laikinojo reglamento 63 konstatuojamojoje dalyje aprašytą schemą.

(36) Komisija padarė išvadą, kad ši šalis nepateikė naujų jos tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų, dėl kurių Komisija turėtų pakeisti savo vertinimą, todėl laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos negalutinės išvados buvo patvirtintos, o tvirtinimas atmestas.

(37) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas pakartojo tvirtinimą, kad koreguojant eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą turėjo būti atsižvelgta į pagal schemą kompensuojamas transporto išlaidas.

(38) Komisijos nuomone, ji laikėsi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punkto nuostatų, nes išskaičiavo, be kitų dalykų, tiesiogiai susijusias transporto išlaidas, patirtas pristatant nagrinėjamąjį produktą pirmam nepriklausomam pirkėjui. Tai, ar šios išlaidos vėliau buvo kompensuotos, ar ne, nepatenka į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punkto apibrėžtąją sritį. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(39) Eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktas Komisijai neužkerta kelio svarstyti eksporto subsidiją. Eksportuojantis gamintojas pakartojo, kad subsidija turėjo įtakos kainodaros sprendimams eksporto rinkose ir tokio pardavimo pelningumui. Todėl Komisija tariamai padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą.

(40) Komisija pažymėjo, kad šalis nepateikė jokių naujų įrodymų, patvirtinančių šį tvirtinimą. Bet kuriuo atveju, Komisija dar kartą atidžiai išnagrinėjo bylą ir nerado jokių įrodymų, kad eksportuojančio gamintojo pirkėjai vidaus rinkoje nuolat mokėjo skirtingas kainas dėl įtariamo skirtingo transporto išlaidų kompensavimo, kurį Rusijos Federacijos vyriausybė taiko pardavimui vidaus rinkoje ir pardavimui eksportui, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punkte.

(41) Be to, Komisija atskirai nenagrinėjo subsidijos klausimo, bet svarstė, ar ši schema turėjo įtakos eksporto ir vidaus rinkos kainų palyginamumui tiek, kad reikėtų koreguoti vidaus rinkos kainą. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad palyginimo tikslais reikėtų atsižvelgti į eksporto kainų transporto išlaidų kompensavimą.

(42) Be to, tas pats eksportuojantis gamintojas darė prielaidą, kad Komisija priėmė jo tvirtinimą, nes nepašalino transportavimo išlaidų kompensavimo iš antidempingo klausimyno G lentelės (t. y. pelno ir nuostolių lentelės).

(43) Komisija nusprendė, kad, neatsižvelgiant į transportavimo išlaidų kompensavimo pašalinimą iš atitinkamų UPG pateiktų lentelių, tvirtinimo atmetimas aiškiai paaiškintas tiek konkrečioje bendrovei atskleistoje informacijoje, tiek laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(44) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija neteisingai pakoregavo antidempingo klausimyno G lentelę. Šalis pakartojo, kad eksporto transporto išlaidų kompensavimas turėtų būti priskirtas pardavimui eksportui, nes jis priklauso nuo eksporto metu patirtų transporto išlaidų.

(45) Kaip aprašyta 43 konstatuojamojoje dalyje, G lentelės tikslas yra nustatyti kiekvieno rinkos segmento pelningumą. Tačiau šiuo atveju nėra tiesioginio ryšio tarp G lentelės ir vertinimo, atlikto pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą ir k punktą. Kaip aprašyta 38–41 konstatuojamosiose dalyse, Komisijai koregavimas neatrodo pagrįstas. Todėl tai, ar G lentelėje nurodyta pardavimo eksportui subsidija, ar ne, neturi jokios įtakos. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(46) UPG taip pat teigė, kad Komisija padarė akivaizdžią klaidą komisinius, sumokėtus susijusiam prekiautojui, priskirdama faktiškai suteiktoms paslaugoms (t. y. susijęs prekiautojas teigė, kad jo užduotys susijusios su visų rūšių pardavimu, o ne tik pardavimu vidaus rinkoje). Komisija komisinius turėjo priskirti tik pardavimui vidaus rinkoje pagal susitarimus dėl komisinių.

(47) Komisija atsižvelgė į faktinę šių dviejų susijusių šalių padėtį. Sumokėti komisiniai buvo susiję su visų rūšių pardavimu. Šalis nepateikė naujų savo tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų, todėl laikinojo reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje išdėstytos negalutinės išvados buvo patvirtintos.

(48) Galiausiai UPG teigė, kad, jei Komisija ir toliau laikysis savo sprendimo priskirti komisinius, sumokėtus tiek už pardavimą vidaus rinkoje, tiek už pardavimą eksportui, priskiriant komisinius turėtų būti atsižvelgiama į pardavimą ne tik ES, bet ir trečiosiose šalyse. Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu ir priskyrė sumokėtus komisinius visam pardavimui, įskaitant pardavimą trečiosiose šalyse.

(49) Po galutinio faktų atskleidimo UPG pakartojo tvirtinimą, kad dėl susijusiai šaliai sumokėtų komisinių perskirstymo iškraipomi faktai. Be to, UPG teigė, kad Komisija savo įtarimo nepagrindė įrodymais.

(50) Dėl įrodymų, Komisija nurodė du UPG pareiškimus, kuriuose buvo nurodyta, kad didelė ES pardavimo dalis (75–95 %) vyko per susijusią šalį, kuri už tokį pardavimą negavo komisinio mokesčio, nors jos pardavimo funkcijos tiek vidaus rinkoje, tiek ES rinkoje buvo vienodos ([5]). Be to, po galutinio faktų atskleidimo UPG pakartojo, kad už pardavimą vidaus rinkoje gautų komisinių pakanka visoms funkcijoms, kurias susijusi šalis vykdo nacionalinėje ir eksporto rinkose, padengti. Todėl Komisija nusprendė, kad susijusios šalies funkcijos apima ne tik pardavimą vidaus rinkoje, bet ir pardavimą eksportui. Todėl sumokėti komisiniai buvo perskirstyti visų rūšių pardavimui pagrįstai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(51) UPG teigė, kad Komisija padarė akivaizdžią klaidą supainiodama susijusios šalies teikiamų paslaugų apibrėžtąją sritį ir komisinių, sumokėtų susijusiai šaliai, taikymo apibrėžtąją sritį.

(52) Komisijos vertinimu, tarp UPG ir su ja susijusios šalies sudarytoje komisinių sutartyje neatspindėta faktinė padėtis, kurią parodo byloje pateikti įrodymai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(53) UPG teigė, kad Komisija, perskirsčiusi komisinius pardavimui eksportui, juos priskaičiavo du kartus, įvertinant nesusijusioms ES šalims sumokėtus faktinius komisinius. UPG taip pat teigė, kad komisinių perskirstymas buvo diskriminacinis, ypač atsižvelgiant į komisinių koregavimą, atliktą kito eksportuojančio gamintojo („Sveza“ grupės) eksporto kainai pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

(54) Komisija atidžiai išnagrinėjo šį tvirtinimą ir nerado jokios diskriminacijos šių dviejų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu, nes šių dviejų šalių faktinė padėtis reikšmingai skyrėsi:

(55) „Sveza“ eksportuojantys gamintojai sudarė susitarimus dėl komisinių su susijusiu prekiautoju „Sveza-Les“, kuris savo ruožtu mokėjo mokesčius nesusijusiems ES tarpininkams. Kaip aprašyta 114–115 konstatuojamosiose dalyse, nesusijusiems ES tarpininkams sumokėti mokesčiai buvo laikomi išlaidomis, patirtomis pagal nagrinėjamus susitarimus dėl komisinių.

([5]) Šie pareiškimai susiję su „Zhesharsky“ klausimyno atsakymu ir atsakymu į 2021 m. sausio 18 d. raštą dėl trūkumų. Taip pat galima pateikti nuorodą į nuotolinės kryžminės patikros ataskaitą.

(56) Kiek tai susiję su UPG, sąskaitas faktūras nesusijusiems ES tarpininkams išrašė pati UPG, o ne susijęs prekiautojas.

(57) Todėl susijęs prekiautojas negalėjo tvirtinti, kad mokesčiai, kuriuos UPG sumokėjo nesusijusiems ES tarpininkams, buvo dalis jo patirtų išlaidų ir todėl buvo priskaičiuoti du kartus. Bet kuriuo atveju šalis nepagrindė savo tvirtinimo, o už nesusijusioms ES šalims sumokėtus komisinius UPG neišrašė sąskaitos susijusiai šaliai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(58) UPG taip pat pateikė tvirtinimą dėl paslaugų, kurias susijusi šalis teikė nacionalinėje ir eksporto rinkose, apibrėžtosios srities. Ypač dėl to, kad susijusi šalis tariamai teikė ribotas paslaugas UPG pardavimui eksportui, todėl komisinių perskirstymas pardavimui ES rinkoje esą neteisingas.

(59) Komisija pažymėjo, kad šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas ir negalėjo būti patikrintas. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(60) Eksportuojantis gamintojas SPM teigė, kad Komisija neteisingai nustatė jo pardavimo eksportui kredito išlaidas, nes naudojo Rusijos centrinio banko paskelbtą palūkanų normą, o ne oficialų sąskaitos faktūros valiutos kursą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies g punktą ([6]).

(61) Komisija nusprendė, kad kredito išlaidos galėtų būti išreikštos sąskaitos faktūros valiuta tik tuo atveju, jei šalis galėtų įrodyti, jog tokia valiuta yra reikalinga jos kasdienėje veikloje. Visais kitais atvejais kredito išlaidos turėtų būti išreikštos šalies, kurioje įsteigta bendrovė, valiuta.

(62) Šalis nepateikė jokių įrodymų, kad ji turėjo paskolų eurais ar kad patyrė kredito išlaidų eurais, todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(63) Po galutinio faktų atskleidimo SPM pakartojo savo tvirtinimą, kad kredito išlaidos turėtų būti nustatytos remiantis oficialiu sąskaitos faktūros valiutos kursu, nes SPM patyrė riziką sąskaitos faktūros valiuta, o ne RUB valiuta. Be to, SPM teigė, kad tokia metodika yra nuolatinė Komisijos praktika.

(64) Komisija pažymėjo, kad SPM savo tvirtinimo dėl minėtos finansinės rizikos nepagrindė įrodymais ir nepateikė įrodymų, kad jos metodika yra nuolatinė Komisijos praktika. Be to, Komisijos vertinimu, tarp minėtos rizikos ir kredito išlaidų nustatymo nėra jokio tiesioginio ryšio. Kredito išlaidos yra susijusios su sąskaitos faktūros mokėjimo sąlygomis ir yra būtinos, kad bendrovė galėtų padengti išlaidas, atsirandančias dėl laiko skirtumo tarp sąskaitos faktūros datos ir faktinio mokėjimo. SPM savo kasdienių operacijų nefinansavo paskolomis eurais. Todėl nebuvo įrodymų, kad kredito išlaidos turėtų būti nustatytos remiantis EUR valiutos kursu. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(65) Ta pati šalis teigė, kad Komisija turi taikyti prašomą valiutos konvertavimą, nes EUR/RUB valiutų keitimo kursas per tiriamąjį laikotarpį labai svyravo (t. y. dienos ekstremumas tiriamuoju laikotarpiu buvo +33 %).

(66) Per tiriamąjį laikotarpį Komisijos atlikta analizė rodo, kad mėnesinis EUR/RUB valiutų kursas nuo 2019 m. liepos mėn. iki 2020 m. vasario mėn. buvo gana stabilus ir svyravo nuo −3 % iki +3 %, palyginti su vidutiniu to laikotarpio valiutų keitimo kursu (t. y. EUR/RUB 70,7) ([7]).

(67) Komisijos vertinimu, valiutų kursų svyravimas per tiriamąjį laikotarpį nėra didelis ir ilgalaikis. Komisijos vertinimu, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte nustatytos sąlygos nėra įvykdytos, nes valiutų kurso svyravimai nebuvo dideli ar ilgalaikiai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

([6]) Žr. archyvo numerį t21.004918.

([7]) EUR/RUB valiutų keitimo kursas: 2019 m. liepos mėn. – 70,907; 2019 m. rugpjūčio mėn. – 73,216; 2019 m. rugsėjo mėn. – 71,411; 2019 m. spalio mėn. – 71,086; 2019 m. lapkričio mėn. – 70,577; 2019 m. gruodžio mėn. – 69,987; 2020 m. sausio mėn. – 68,769; 2020 m. vasario mėn. – 69,911; 2020 m. kovo mėn. – 82,426; 2020 m. balandžio mėn. – 81,745; 2020 m. gegužės mėn. – 79,233; 2020 m. birželio mėn. – 78,038.

(68) Po galutinio faktų atskleidimo SPM pakartojo savo tvirtinimą dėl valiutų kurso svyravimo ir kad 2020 m. kovo mėn. valiutų kursas svyravo 18 %. SPM teigė, kad per ilgesnį nei tiriamąjį laikotarpį atliktas tyrimas parodė, jog per tiriamąjį laikotarpį vykę valiutų kurso svyravimai buvo ilgalaikiai.

(69) Komisija išanalizavo valiutų kurso raidą tiriamuoju laikotarpiu. Informacija, gauta ne per tiriamąjį laikotarpį, šio tyrimo tikslais nėra svarbi. 2020 m. kovo mėn., palyginti su ankstesnių mėnesių svertiniu vidurkiu ([8]), EUR/RUB valiutų kursas padidėjo 16,5 %, tačiau per kitus mėnesius jis sumažėjo. Todėl, Komisijos vertinimu, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte nustatytos sąlygos nebuvo įvykdytos, nes valiutų kurso svyravimai nebuvo dideli ar ilgalaikiai. Šis tvirtinimas buvo atmestas.

(70) Tas pats eksportuojantis gamintojas tiek po pirminio, tiek po galutinio faktų atskleidimo teigė, kad Komisija nepateikė aiškių nurodymų dėl Jungtinės Karalystės situacijos atliekant tyrimą. Šalis iš savo išlaidų nepašalino duomenų, susijusių su JK parduotais produktais. Tačiau, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 1.10 skirsnyje, 2021 m. sausio 19 d. Komisija prie bylos medžiagos pridėjo pranešimą, kuriuo suinteresuotosios šalys informuojamos apie JK pasitraukimo pasekmes. Be to, šalis galėjo pateikti konkretų prašymą, paremtą įrodymais, pateiktais jos pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo. Tačiau šalis nepateikė jokių įrodymų, paaiškinančių, kokios įtakos išlaidų duomenims galėjo turėti pardavimas JK. Šiuo atžvilgiu Komisija išanalizavo duomenų rinkinį ir nustatė, kad JK duomenų įtraukimas į EUCOP bylą galėjo turėti įtakos tik vieno kodo numerio produktui, sudarančiam 0,04 % viso bendrovės eksporto į ES kiekio ([9]). Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą, nes tokių išlaidų duomenų, susijusių su JK parduotais produktais, pašalinimas šiuo atveju neturėtų jokio poveikio.

(71) SPM paaiškino, kad dauguma iš pradžių nurodytų pakavimo išlaidų apima ir sandėlio išlaidas, kurias susiję prekiautojai patiria parduodami produktus vidaus rinkoje. Be to, ji paprašė toliau taikyti koregavimą išlaidoms, kurios iš pradžių buvo deklaruotos kaip pakavimo išlaidos ir kurioms Komisija atliko koregavimą kaip pakavimo išlaidoms. Komisija nusprendė, kad sandėlio išlaidos (pvz., nuomos mokestis už sandėlį) yra gamybos išlaidos ir priskirtinos bendrovės pardavimo, bendrosioms ir administracinėms (PBA) išlaidoms. Todėl jos neturi tiesioginio poveikio kainoms, kurias susiję prekiautojai taiko pirmajam nepriklausomam klientui. Dėl šios priežasties Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(72) Po galutinio faktų atskleidimo SPM teigė, kad nurodytas sandėliavimo sąnaudas patyrė platinimo bendrovės už pardavimą vidaus rinkoje, o ne gamintojas. Susijusios platinimo bendrovės beržo faneros negamino, todėl neturėjo jokių gamybos sąnaudų. Todėl normalioji vertė turėtų būti nustatoma EXW lygiu, neįtraukiant platinimo bendrovių sąnaudų, taip pat, kaip nustatoma ir eksporto kaina pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

(73) Komisijos vertinimu, bendrovė nepateikė įrodymų, kad sąžiningo palyginimo tikslais nereikėtų atsižvelgti į susijusių platinimo bendrovių pardavimo vidaus rinkoje sąnaudas ir kad susijusios platinimo bendrovės neturėtų būti laikomos vienu ūkio subjektu. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad normalioji vertė turėtų būti pagrįsta pirmiems nepriklausomiems pirkėjams taikomomis kainomis. Taip nebūtų, jeigu susijusių platinimo bendrovių patirtos sąnaudos būtų išskaičiuotos. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(74) Eksportuojantis gamintojas „Sveza“ grupė teigė, kad Komisija padarė akivaizdžią klaidą vertindama dividendų ir valdymo mokesčių klausimus. Naudota metodika buvo paaiškinta konkrečiame pirminiame faktų atskleidime, išsiųstame šaliai.

([8]) Vidutinis svertinis valiutų kursas laikotarpiu nuo 2019 m. liepos mėn. iki 2020 m. vasario mėn. buvo 70,73.

([9]) Dėl metodikos, taikomos nustatant tam tikro produkto numerio tipo normaliąją vertę – Komisija naudoja EUCOP duomenų rinkinį tik tuo atveju, jei nėra pardavimo vidaus rinkoje ir tuo pačiu atitinkamo produkto numerio tipo DMCOP duomenų. EUCOP ir DMCOP duomenų rinkiniuose nurodomos kiekvienos rūšies produkto, parduoto atitinkamai ES ir vidaus rinkose, gamybos sąnaudos.

(75) Per tiriamąjį laikotarpį viena eksportuojančių gamintojų grupės bendrovė išmokėjo dividendus savo akcininkei „Sveza-Les“. „Sveza-Les“ pranešė apie gautus dividendus antidempingo klausimyno G lentelės skirsnyje *Finansinės pajamos*. Šie dividendai taip pat buvo priskirti visų rūšių pajamoms, įskaitant pajamas, gautas pardavus nagrinėjamąjį produktą. Dėl to taikyta metodika lėmė sumažintą PBA išlaidų procentinį dydį, apskaičiuotą visų rūšių pajamoms. Komisijos vertinimu, tarp nurodyto pardavimo ir dividendų nėra jokio ryšio, todėl nuspręsta dividendų skirstymą atmesti.

(76) Per tiriamąjį laikotarpį visos pajamos buvo suskirstytos į pajamas: gautas už parduotą nagrinėjamąjį produktą ir nenagrinėjamą produktą, iš susijusių klientų ir nesusijusių klientų bei pagal rinkos tipą (t. y. vidaus rinka, pardavimas Sąjungoje ir pardavimas kitose trečiosiose šalyse). „Sveza“ grupė turėjo nustatyti pelną (arba nuostolį) iš kiekvieno minėto elemento. Pelnas buvo apskaičiuotas atėmus visas su šiomis pajamomis susijusias išlaidas (t. y. parduotų prekių išlaidas, pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas, pelną (nuostolį) iš valiutos keitimo bei pelną (nuostolį) iš finansinių pajamų).

(77) Savo pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad nėra pagrindinio apskaitos principo, pagal kurį Komisija galėtų nepaisyti kai kurių duomenų, gautų iš audituotų finansinių ataskaitų. Be to, dividendai buvo išmokėti per pirmąjį 2020 m. pusmetį ir atitiko nuo 2019 m. gruodžio 31 d. uždirbtą pelną, todėl šalis turėjo teisę apie juos pranešti per tiriamąjį laikotarpį.

(78) Komisija audituotų finansinių ataskaitų paisė, tačiau laikėsi nuomonės, kad iš investicijos gautų dividendų negalima priskirti kitų rūšių pajamoms vertinant minėto pardavimo pelningumą. Taip pat paskirstytas pelnas nebuvo priskirtas kitų rūšių pajamoms. Kaip minėta 76 konstatuojamojoje dalyje, antidempingo klausimyno G lentelės tikslas yra nustatyti įvairių rūšių pajamų pelningumą tiriamuoju laikotarpiu. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(79) Šalis teigė, kad pardavimo pelningumo nustatymo metodika nėra patikima, nes Komisija priėmė tam tikras pajamų rūšis (t. y. pelną iš valiutos keitimo ir finansinių pajamų), o taip pat ir tam tikrą pelną ir nuostolius, pateiktus ankstesnių metų ataskaitose (t. y. nepatenkančius į tiriamąjį laikotarpį).

(80) Kaip ši šalis teisingai pastebėjo, apie pelną iš valiutos keitimo ir finansinių pajamų galima pranešti, kai jis yra susijęs su normalia šalies verslo veikla. Tokiu atveju pelną iš valiutos keitimo galėjo lemti beržo faneros eksportas, o finansines pajamas – už parduotą beržo fanerą gauti pinigai. Tačiau dividendai yra atskiras klausimas, nes paskirstytą pelną uždirbo kita bendrovė. Komisijos vertinimu, tarp „Sveza-Les“ dividendų ir kitų pajamų, įskaitant nagrinėjamojo produkto pardavimą, nebuvo jokio ryšio. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(81) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė pakartojo, kad tarp „Sveza-Les“ dividendų ir kitų pajamų yra visiškai tiesioginis ryšys. Be to, šalis nurodė, kad „Sveza-Les“ priklausantis eksportuojantis gamintojas uždirbo pelną pardavęs fanerą vidaus rinkoje arba eksporto rinkoje.

(82) Komisija apsvarstė argumentus ir su šalimi sutiko. Pelnas, taigi ir dividendai, buvo gauti iš visos eksportuojančio gamintojo veiklos. Tačiau nebuvo ryšio tarp „Sveza-Les“ pervestų pinigų ir „Sveza-Les“ veiklos (ir susijusių išlaidų), kuri tiriamuoju laikotarpiu buvo tiesiogiai susijusi su nagrinėjamuoju produktu. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(83) Dėl ankstesnių metų pelno ir nuostolių, nurodytų G lentelėje, Komisija nusprendė pašalinti šias sumas iš duomenų rinkinio, naudojamo pardavimo pelningumui tiriamuoju laikotarpiu nustatyti, nes jos nebuvo susijusios su normalia šalies verslo veikla tiriamuoju laikotarpiu. Nurodyti elementai sudarė mažiau kaip 0,5 % visų nurodytų PBA išlaidų.

(84) 74 konstatuojamojoje dalyje minėti valdymo mokesčiai yra susiję su valdymo mokesčiu, kurį kiekvienas eksportuojantis gamintojas moka „Sveza-Les“. Antidempingo klausimyno G lentelėje „Sveza-Les“ nurodė šį valdymo mokestį kaip pajamas ir priskyrė išlaidas valdymo sutartims, už kurias ji gavo minėtą mokestį. Tačiau „Sveza-Les“ neatsekė su šiomis valdymo sutartimis susijusių išlaidų. Kadangi trūko įrodymų, Komisija pirminiame etape nusprendė neatsižvelgti į išlaidas, nurodytas kaip susijusias su pajamomis iš valdymo sutarčių, ir priskirti šias išlaidas kitų rūšių pajamoms.

(85) „Sveza“ grupė teigė, kad Komisijos sprendimas pašalinti uždirbtas pajamas (t. y. valdymo mokesčius), neatsižvelgti į nurodytas išlaidas ir jas priskirti kitoms pajamoms buvo akivaizdžiai neteisingas ir neteisėtas.

(86) Komisija pažymėjo, kad bendrovė nepateikė jokių papildomų įrodymų, patvirtinančių šį tvirtinimą.

(87) Be to, Komisija priminė, kad į valdymo mokesčio pajamas iš G lentelės nebuvo neatsižvelgta. Išlaidas, kurias šalis priskyrė valdymo mokesčio pajamoms, Komisija priskyrė kitoms pajamų rūšims, nes šalis nepateikė jokių tokį lėšų priskyrimą pagrindžiančių įrodymų. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(88) Be to, šalis teigė, kad Komisija taikė nenuoseklią ir netikslią išlaidų priskyrimo metodiką. Šalis šio tvirtinimo nepagrindė, tačiau Komisija išlaidų priskyrimui taikė tą pačią metodiką kaip ir ši šalis. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(89) Galiausiai šalis teigė, kad iš išlaidų, kurias eksportuojantys gamintojai nurodė savo G lentelėje, turėtų būti pašalinti valdymo mokesčiai, jei Komisija nuspręstų nepakeisti savo sprendimo pašalinti nurodytas išlaidas iš šios šalies G lentelės.

(90) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir nerado jokio pagrindo pašalinti valdymo mokesčių išlaidas, kurias nurodė eksportuojantys gamintojai, nes šios išlaidos buvo pagrįstos apskaitos dokumentais. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(91) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė, remdamasi „Sveza-Les“ PBA išlaidų apskaita, teigė, kad įmanoma atsekti išlaidas, susidariusias dėl valdymo mokesčių sutarčių.

(92) Komisija išanalizavo argumentus ir pareiškime nerado jokios informacijos, kuria remiantis būtų galima užtikrintai teigti, kad dėl valdymo mokesčių sutarčių susidarė kokios nors išlaidos, kurios galėtų būti tiesiogiai susijusios su šiomis sutartimis. Be to, nuotolinės kryžminės patikros metu Komisija paprašė šioms sutartims priskirtas išlaidas patvirtinančių dokumentų, tačiau bendrovė jų nepateikė. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(93) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad Komisijos vertinimui dėl vieno ūkio subjekto darė įtaką akivaizdžios vertinimo klaidos. Šalis pakartojo, kad „Sveza-Les“ vykdė tas pačias pardavimo funkcijas tiek vidaus, tiek eksporto rinkose, o vienintelis skirtumas buvo susijęs su už veiklą gaunamu atlygiu. Šalis teigė, kad šiuo klausimu išsamių įrodymų pateikta jos klausimyno atsakyme.

(94) Pirma, po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo grupė nurodė tą gamyklų atsakymų į klausimyną dalį, kurioje buvo paaiškinta, kad „Sveza-Les“ vykdo tas pačias pardavimo funkcijas tiek vidaus, tiek eksporto rinkose, o vienintelis skirtumas susijęs su „Sveza-Les“ už savo veiklą gaunamu atlygiu. Vienas iš toje dalyje akcentuojamų elementų yra tas, kad pagal „Sveza-Les“ ir kiekvienos gamyklos sudarytus valdymo susitarimus „Sveza“ gamintojų vienintelės vykdomosios institucijos įgaliojimai perduodami „Sveza-Les“, kuri veikia kaip valdymo bendrovė. Pagal valdymo sutartis „Sveza-Les“ gamyklų vardu vykdo įvairią valdymo veiklą, įskaitant mokesčių apskaitą ir ataskaitų teikimą. Todėl, bendrovės teigimu, veiklos požiūriu „Sveza-Les“ ir gamyklos nėra valdomos atskirai. Gamyklos veikia vadovaudamosi ir atsižvelgdamos į „Sveza-Les“ vykdomą politiką.

(95) Komisija atkreipė dėmesį, kad „Sveza-Les“ teikia savo valdymo paslaugas už atlygį ir reguliariai išrašo gamykloms sąskaitas faktūras, kuriose išvardijamos joms suteiktos paslaugos. Tačiau, nepaisant valdymo sutartyse numatytų paslaugų įvairovės, juridiniai asmenys nusprendė reguliuoti savo pardavimą sudarydami atskiras ir labai skirtingo pobūdžio sutartis, susijusias su tiriamojo produkto eksportu ir pardavimu vidaus rinkoje, o tai turėjo įtakos tokio pardavimo pobūdžiui. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 67 konstatuojamojoje dalyje ir toliau šiose konstatuojamosiose dalyse, tarp „Sveza-Les“ ir gamyklų pasirašytos komisinių sutartys daro poveikį tik pardavimui eksportui, todėl jas reikia koreguoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

(96) Antra, po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo bendrovių grupė užginčijo Komisijos vertinimą laikinojo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje tvirtindama, kad Sąjungos teismai patvirtino, jog sutarties egzistavimas yra „aktualus“, tačiau ne lemiamas elementas siekiant įvertinti, ar esama vieno ūkio subjekto. Todėl, vienas ūkio subjektas gali egzistuoti nepaisant sutarties egzistavimo ([10]). Todėl Komisija privalo išsamiai įvertinti visus veiksnius, atspindinčius ekonominę SVEZA gamyklų ir „SVEZA-Les“ santykių realybę, ir negali daryti išvados, kad vieno ūkio subjekto nėra vien dėl to, kad egzistuoja sutartis.

(97) Komisijos vertinimu, „Sveza“ grupės nurodytas sprendimas patvirtina Komisijos poziciją šioje byloje. Kaip nusprendė Teisingumo Teismas, tarp gamintojo ir su juo susijusio platintojo sudaryta sutartis, numatanti komisinių mokėjimą pastarajam, yra svarbus šių dviejų bendrovių tarpusavio santykių veiksnys, tad į jį neatsižvelgti būtų tolygu maskuoti šių santykių ekonominę realybę. Komisija iš tiesų išnagrinėjo santykius tarp SVEZA gamyklų ir „SVEZA-Les“ remdamasi jų tarpusavio sutartimis, pavadintomis „susitarimu dėl komisinių“, ir padarė išvadą, kad šiose vykdomose sutartyse yra įvairių nuostatų, kurios dėl toliau pateiktoje 98 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių nedera su mintimi, jog šios bendrovės sudaro vieną ūkio subjektą ([11]).

(98) Trečia, grupė teigė, kad, nors laikinojo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė esant „daug sąlygų, kaip antai arbitražo sąlyga, o tai rodo nepakankamą bendrovių solidarumą“, ji paminėjo tik vieną – arbitražo sąlygą. Tuo tarpu Sprendime *PT Musim Mas* Bendrasis Teismas kaip nepakankamo solidarumo įrodymą nurodė kelių rūšių sąlygas. Kaip teigiama, arbitražo sąlygos nepakanka, kad Komisija galėtų daryti išvadą, jog vieno ūkio subjekto nėra. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje, tarp „Sveza-Les“ ir gamyklų sudarytose komisinių sutartyse yra daug nuostatų, rodančių nepakankamą solidarumą tarp bendrovių, o tai įrodo, kad egzistuoja du skirtingus interesus turintys ūkio subjektai ([12]). Be arbitražo sąlygos, sutarties šalių atsakomybė yra apribota tik *force majeure* atveju, o visais kitais atvejais šalys yra atsakingos už įsipareigojimų, kylančių iš sutarčių, nevykdymą arba netinkamą vykdymą pagal bendrai taikomus Rusijos Federacijos teisės aktus. Sutartyse taip pat yra nuostatos, reglamentuojančios „Sveza-Les“ ir gamyklų tarpusavio komunikaciją bei įsipareigojimus pasikeitus pavadinimui ar adresui. Šie nebaigtiniai pavyzdžiai ir laikinajame reglamente minima arbitražo sąlyga įrodo, kad „Sveza-Les“ ir gamintojų tarpusavio santykiai pardavimo eksportui srityje yra organizuojami įprastomis komercinėmis sąlygomis. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(99) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė pakartojo, kad ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje nurodytų komisinių sutarčių nuostatų nepakanka solidarumo trūkumui įrodyti. Pagal valdymo sutartis SVEZA gamyklos negalėjo priimti jokio sprendimo be „Sveza-Les“ sutikimo ir yra visiškai priklausomos nuo „Sveza-Les“ praktine ir teisine prasme. Komisija pažymėjo, kad, kaip paaiškinta 95 konstatuojamojoje dalyje, nepaisant valdymo sutartyse

([10]) 2016 m. spalio 26 d. Sprendimo *PT Musim Mas prieš Tarybą*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 43 ir 55–59 punktai.
([11]) Taip pat žr. 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube LLC prieš Komisiją* T-716/19. ECLI:EU:T:2021:457, 162–163 punktus.
([12]) 2021 m. liepos 14 d. Sprendimo „Interpipe Niko Tube LLC“ prieš Komisiją T-716/19. ECLI:EU:T:2021:457, 163 punktas.

numatytų paslaugų įvairovės gamyklų gaminamų produktų pardavimui valdymo sutartys netaikomos. Juridiniai asmenys iš tikrųjų nusprendė reguliuoti savo pardavimą sudarydami atskiras ir labai skirtingo pobūdžio sutartis, susijusias su tiriamojo produkto eksportu ir pardavimu vidaus rinkoje, o tai turėjo įtakos tokio pardavimo pobūdžiui ir jų kainos palyginamumui. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(100) Ketvirta, po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė užginčijo Komisijos išvadas, kad „eksportuojantys gamintojai išsaugojo tam tikras pardavimo funkcijas, atsižvelgiant į su tuo susijusias jų PBA išlaidas“, tvirtindama, jog šios funkcijos susijusios ne su pardavimu, o su kita veikla, kuri pardavimo funkcijoms beveik nėra aktuali. Net darant prielaidą, kad Komisijos įtarimas buvo teisingas (*quod non*), vis tiek gali egzistuoti vienas ūkio subjektas, kuriame gamintojas prisiima dalį savo produktų pardavimo funkcijų, papildančių platinimo bendrovės funkcijas ([13]).

(101) Komisija atkreipė dėmesį, kad tvirtinimas, jog nagrinėjamos PBA išlaidos yra susijusios ne su eksportuojančių gamintojų pardavimo funkcijomis, o su kita veikla, nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais byloje. Po galutinio faktų atskleidimo taip pat nebuvo pateikta jokių įrodymų. Netgi priešingai, gamintojas nurodė, kad bent jau kai kurios iš šių išlaidų (pavyzdžiui, išlaidos personalui) yra susijusios su pardavimo funkcijomis. Komisijos vertinimu, tai yra aktualus elementas, rodantis, kad gamintojai perdavė „Sveza-Les“ ne visą savo pardavimo veiklą.

(102) Penkta, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad teiginys „susijęs prekiautojas išdavė sąskaitas faktūras pirmiems nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje eksportuojančių gamintojų vardu“ yra faktiškai neteisingas. Sąskaitas faktūras nesusijusiems pirkėjams išduoda „Sveza-Les“, jos nėra išduodamos „eksportuojančių gamintojų vardu“. Sąskaitose faktūrose tiesiog nurodomi prekes gaminusios „Sveza“ gamyklos identifikaciniai duomenys.

(103) Komisija pažymėjo, kad eksportuojantis gamintojas tiesiogiai perduoda prekių nuosavybę pirkėjui. Toks pardavimas registruojamas kaip pajamos eksportuojančio gamintojo pardavimo sąskaitų registre. Prekės niekada nepriklausė „Sveza-Les“, todėl ji savo apskaitoje jų neapskaitė kaip pardavimo pajamų. „Sveza-Les“ apskaitoje kaip pajamos apskaitomi tik eksportuojančių gamintojų sumokėti komisiniai. Tuo tarpu pardavimo vidaus rinkoje atveju eksportuojantys gamintojai parduoda ne tiesiogiai pirmiems nepriklausomiems pirkėjams, o bendrovei „Sveza-Les“. Tokiu atveju nuosavybė perduodama bendrovei „Sveza-Les“. Be to, mokėjimai, kuriuos „Sveza-Les“ gauna iš nesusijusių klientų už eksporto sandorius, priklauso ne šiai bendrovei – jie tiesiogiai priklauso nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams, kurie juos visus perduoda minėtai bendrovei. Kitaip tariant, „Sveza-Les“ veikia kaip gamyklų pardavimo eksportui tarpininkė ir už tai gauna komisinius, o vidaus rinkoje „Sveza-Les“ yra atitinkama pardavėja pirmajam nepriklausomam klientui, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(104) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje aprašytame Komisijos vertinime daugiausia dėmesio buvo skiriama formaliems susitarimams tarp „Sveza-Les“ ir gamyklų, tačiau nebuvo atsižvelgta į ekonominę jų tarpusavio santykių realybę, įvertinant „SVEZA-Les“ faktiškai vykdomas funkcijas, kurios atitiko integruoto pardavimo departamento funkcijas. Iš tiesų formalus Komisijos požiūris į ekonominę „Sveza-Les“ ir eksportuojančių gamintojų tarpusavio santykių realybę teisiniu ir faktiniu požiūriu esą neteisingas.

(105) Komisijos vertinimu, byloje nebuvo įrodymų, kad oficialūs susitarimai neatspindi ekonominės grupės bendrovių tarpusavio santykių realybės. Priešingai, iš visų dokumentų buvo matyti, kad skirtingi juridiniai asmenys, vykdydami pardavimą atitinkamai eksporto ir vidaus rinkose, laikėsi oficialių susitarimų ir praktikoje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([13]) 1993 m. spalio 13 d. Sprendimo *Matsushita prieš Tarybą*, C-104/90, EU:C:1993:837, 14 punktas. Taip pat žr. 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP prieš Tarybą*, T-249/06, EU:T:2009:62, 185 punktą.

(106) Šešta, „Sveza“ grupė tvirtino, kad pardavimui eksportui sudaromi rašytiniai susitarimai dėl komisinių, o pardavimui vidaus rinkoje sudaromos pirkimo ir pardavimo sutartys. Tai yra faktiškai teisinga. Tačiau, kaip pripažino „Sveza“ grupė, pardavimas vidaus ir eksporto rinkose organizuojamas skirtingai ir jam taikomos skirtingo pobūdžio sutartys, kaip minima toliau pateiktoje 108 konstatuojamojoje dalyje. Taigi, neginčijamas faktas yra tas, kad pardavimas eksportui reglamentuojamas susitarimais dėl komisinių ir kad tokie komisiniai iš tikrųjų mokami kaip atlygis už eksporto sandoriams suteiktas paslaugas. Tai negalioja sandoriams vidaus rinkoje.

(107) Septinta, „Sveza“ grupė teigė, kad Komisija turėtų įrodyti, jog dėl komisinių, sumokėtų už pardavimą eksportui, atsiranda kainų palyginamumo problema. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte reikalaujama koreguoti mokamų komisinių skirtumus. „Sveza“ grupė tvirtino, kad „Sveza“ gamyklų ir „Sveza-Les“ tarpusavio santykiai lemia tokius pačius ekonominius rezultatus nepriklausomai nuo to, ar „Sveza-Les“ gauna antkainį už pardavimą vidaus rinkoje, ar komisinį mokestį už pardavimą eksportui. Todėl tiek antkainis už pardavimą vidaus rinkoje, tiek komisiniai už pardavimą eksportui turi būti laikomi „komisiniais“, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte. Tokiu atveju tarp mokamų komisinių nėra skirtumo, kuris turėtų įtakos kainų palyginamumui, todėl koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra nepagrįstas.

(108) Komisija su tuo nesutiko. Koregavimo pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą tikslas yra kompensuoti skirtumą tarp komisinių, mokamų už pardavimą vidaus rinkoje ir pardavimą eksportui. Neginčijama, kad, remiantis pardavimą eksportui reglamentuojančiomis sutartimis, gamyklos moka komisinius „Sveza-Les“ už eksporto sandorius, taip pat ir už pardavimą Sąjungoje, tačiau nebuvo įrodyta, kad ir pardavimo vidaus rinkoje atveju „Sveza-Les“ gali būti laikoma tarpininke, kurios veikla pagrįsta komisiniais. Priešingai, Komisijos surinkti faktai rodo, kad visas grupės pardavimas vidaus rinkoje yra netiesioginis pardavimas ta prasme, kad gamyklos pirmiausia parduoda nagrinėjamąjį produktą sandorių kainomis bendrovei „Sveza-Les“, kuri vėliau jį parduoda įprastomis rinkos sąlygomis pirmiems nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje. Nėra jokių požymių, kad tokiu atveju „Sveza-Les“ galėtų būti laikoma tarpininke, kurios veikla pagrįsta komisiniais. Komisija priminė šiuos aspektus: visą pardavimą vidaus rinkoje vykdo „Sveza-Les“, o „Sveza-Les“ ir gamyklų pardavimo sutartyse nėra jokios sąlygos, kuri rodytų, kad „Sveza-Les“ veikia kaip tarpininkė. Juo labiau, kad kai kuriose pardavimo sutartyse nustatyta tokia sąlyga: „Siekdamos sutarti dėl prekių kainos tam tikru laikotarpiu, šalys turi teisę pasirašyti atitinkamą priedą prie šios sutarties“. Atliekant patikrinimą tokie priedai nebuvo pateikti, o kitos sutartys su informacija apie mokėjimus ir kiekius buvo pasenusios. Todėl byloje pateiktuose įrodymuose nebuvo pademonstruota, kaip buvo nustatyta „Sveza-Les“ pirkimo kaina arba atlygis ([14]). Sutartyse taip pat neminimos kitos šalių teisės ir įsipareigojimai. Pavyzdžiui, nėra įsipareigojimo teikti ataskaitas, nėra įsipareigojimo pranešti kitai šaliai apie pavadinimo pasikeitimą, taip pat nėra užsiminta apie šalių atsakomybę už sutarties nevykdymą ([15]). Komisija pažymėjo, kad panašiomis aplinkybėmis kaip ir „Sveza-Les“ pardavimo vidaus rinkoje atveju Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisijos atliktas koregavimas, susijęs su pardavimu eksportui *Interpipe* byloje, buvo nepagrįstas. ([16]) Tuo remdamasi Komisija patvirtino, kad pardavimo vidaus rinkoje koregavimas pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą nėra pagrįstas. Tačiau tarp gamyklų ir „Sveza-Les“ sudarytose pardavimo eksportui sutartyse aiškiai nurodyta, kad „Sveza-Les“ veikia kaip tarpininkė ir turi teisę už tokias paslaugas gauti komisinius, kuriuos gamyklos faktiškai sumokėjo. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad pardavimo eksportui koregavimas pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra pagrįstas.

(109) Be to, Komisija išnagrinėjo tvirtinimą, kad įtariamas skirtumas tarp pardavimo vidaus rinkoje ir faktiškai už eksporto sandorius sumokėtų komisinių turėtų tokias pačias ekonomines pasekmes eksportuojantiems gamintojams. Kaip išsamiau išdėstyta konkrečios bendrovės faktų atskleidime, pardavimo vidaus rinkoje pelningumas ir pardavimo eksportui pelningumas skyrėsi. Todėl, Komisijos vertinimu, komisinių mokėjimas bendrovei „Sveza-Les“ už pardavimą eksportui nesuteikia tokių pačių ekonominių rezultatų eksportuojančių gamintojų grupei kaip „Sveza-Les“ taikoma sandorių kaina už „Sveza-Les“ pardavimą vidaus rinkoje pirmiems nepriklausomiems pirkėjams. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

([14]) Taip pat žr. bylos T-26/12 PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) prieš Tarybą* 2015 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo 60 punktą.

([15]) Bylos T-26/12 PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) prieš Tarybą* 2015 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo 62 punktas.

([16]) Sujungtos bylos C-191/09 P ir C-200/09 P, *Taryba ir Komisija prieš Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP,* 2012 m. vasario 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo 50–69 punktai.

(110) Aštunta, dėl laikinojo reglamento 71 konstatuojamosios dalies, „Sveza“ grupė teigė, kad padėtis panaši į nurodytą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje ir 2 straipsnio 9 dalyje, kuriose numatyta, kad pirmam nepriklausomam pirkėjui taikomą kainą galima koreguoti atsižvelgiant į visas išlaidas, patirtas tarp importo ir perpardavimo. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalis jokiu būdu netrukdo taikyti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 dalies 10 dalies i punktą. Bet koks kitas aiškinimas atimtų iš 2 straipsnio 10 dalies i punkto, įskaitant jo antrąją pastraipą, bet kokį *effet utile*.

(111) Komisija pastebėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies formuluotė skiriasi nuo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalies ir 2 straipsnio 9 dalies. 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad normalioji vertė paprastai grindžiama sumokėtomis arba mokėtinomis kainomis, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje šalyje. O 2 straipsnio 9 dalyje nurodoma, kad eksporto kaina skaičiuojama pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra perparduodami pirmą kartą.

(112) Taip pat pažymėtina, kad, kaip paaiškinta 108 konstatuojamojoje dalyje, „Sveza“ grupė nepateikė įrodymų, patvirtinančių reikalaujamo normaliosios vertės koregavimo sumą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Įtariamas skirtumas tarp pirkimo ir perpardavimo kainos bei jos apskaičiavimo būdas nebuvo apibrėžtas raštu nė vienoje Komisijai pateiktoje sutartyje. „Sveza“ grupės teigimu, panašu, kad skirtingose gamyklose jis taip pat buvo skirtingas ir per tiriamąjį laikotarpį keitėsi. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 71 konstatuojamojoje dalyje, jei antkainio koregavimas pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą skaičiuojamas kaip įtariamo antkainio, kurį taikė „Sveza-Les“ perparduodama produktą, išskaitymas, tai *de facto* priartintų kainą prie atitinkamo pardavimo sandorio tarp gamyklų ir „Sveza-Les“ lygio. Kitaip tariant, išskaičiavus įtariamą antkainį, normaliosios vertės nustatymo pagrindas būtų pardavimo sandoris tarp gamyklų ir „Sveza-Les“. Tačiau pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad normalioji vertė turėtų būti pagrįsta kaina, taikoma pirmam nepriklausomam pirkėjui, o „Sveza-Les“ tokia pirkėja nėra.

(113) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė pakartojo, kad, jei eksporto rinkose nėra vieno ūkio subjekto, vieno ūkio subjekto negalėtų būti ir vidaus rinkoje, nes „Sveza-Les“ tiek eksporto, tiek vidaus rinkose vykdo tas pačias funkcijas. Komisija su tuo nesutiko. Kaip paaiškinta 93–112 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nustatė, kad pardavimo eksportui srityje ekonominiai santykiai tarp „Sveza-Les“ ir gamintojų atitinka santykius tarp tiekėjo ir tarpininko, kai tiekėjas parduoda per tarpininką įprastomis komercinėmis sąlygomis: gamintojas išlaiko parduotų prekių nuosavybę ir atsakomybę už jas, o „Sveza-Les“ gauna pardavimo komisinį mokestį, nustatytą atitinkamose sutartyse. Tačiau pardavimo vidaus rinkoje atveju parduotų prekių nuosavybę ir atsakomybę už jas prisiima „Sveza-Les“, o joks įtariamas antkainis už tokį pardavimą sutartyse nėra aiškiai apibrėžtas. Be to, „Sveza-Les“ išrašo gamykloms sąskaitą faktūrą už pardavimą vidaus rinkoje paprastai tą pačią dieną, kai išrašoma sąskaita faktūra galutiniam klientui – tai dar labiau patvirtina nekomercinius santykius. Komisija taip pat priminė, kad vieno ūkio subjekto sąvoka atliekant koregavimus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį buvo išplėtota Teismo praktikoje ([17]) kalbant apie „tariamus komisinius“, įskaitant prekiautojo gautą antkainį, kaip nurodyta 2 straipsnio 10 dalies i punkto antroje pastraipoje, o ne apie situacijas, kai tikri komisiniai yra aiškiai apibrėžti ir faktiškai sumokėti, kaip yra ir nagrinėjamu atveju. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(114) „Sveza“ grupė teigė, kad Komisija du kartus priskaičiavo kai kurias premijas ir komisinius, kuriuos „Sveza-Les“ sumokėjo nesusijusiems Sąjungos klientams, nes už šias sumas nebuvo išrašytos sąskaitos eksportuojantiems gamintojams. Todėl „Sveza-Les“ manė, kad šios išlaidos yra sąnaudos, patirtos įgyvendinant susitarimus dėl komisinių.

(115) Komisija ieškinį svarstė kartu su sprendimu dėl vieno ūkio subjekto ir nusprendė iš eksporto kainos neišskaičiuoti premijų ir komisinių, sumokėtų nesusijusiems Sąjungos klientams. Todėl šiam tvirtinimui pritarta.

([17]) Nuoroda pateikta 15 ir 16 išnašose.

(116) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad, radusi vieną ūkio subjektą vidaus rinkoje, Komisija turėjo naudoti konsoliduotą „Sveza-Les“ ir „Sveza“ eksportuojančių gamintojų pelno (nuostolio) ataskaitą skaičiuodama PBA išlaidas. Taip yra dėl to, kad konsoliduotoje pelno (nuostolio) ataskaitoje eliminuoti mokėjimai tarp įmonių grupės viduje ir apjungiamos faktinės išlaidos bei faktinės pajamos kaip vienam ūkio subjektui.

(117) Kartu su pirminiu klausimyno atsakymu Komisija prašė grupės eksportuojančių gamintojų pateikti audituotas ataskaitas bei konsoliduotas audituotas ataskaitas (jei tokių yra). Nė vienas eksportuojantis gamintojas nepateikė tokios konsoliduotos informacijos, įskaitant „Sveza-Les“, kuri vis dėlto buvo pagrindinė vieno iš eksportuojančių gamintojų akcininkė. „Sveza“ grupėje audituotų konsoliduotų ataskaitų nebuvo, todėl atliekant šį tyrimą apie tokį dokumentą nebuvo galima pranešti. Nors nuotolinės kryžminės patikros metu „Sveza-Les“ pateikė konsoliduotą pelno (nuostolio) ataskaitą, Komisija negalėjo patikrinti jos tikslumo ir patikimumo, nes nagrinėjamo dokumento tinkamai nepatikrino nepriklausoma audito įmonė. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(118) „Sveza“ grupė teigė, kad komisinių mokesčių, mokamų už pardavimą eksportui, koregavimas yra diskriminacinis, ypač atsižvelgiant į komisinių koregavimą, atliktą kito eksportuojančio gamintojo (UPG) eksporto kainai.

(119) Komisija nerado jokios diskriminacijos šių dviejų bylų atžvilgiu, nes skyrėsi šių dviejų šalių faktinės aplinkybės, ypač atitinkamų bendrovių grupių susijusių subjektų sutartiniai santykiai. UPG pripažino, kad už pardavimą vidaus rinkoje sumokėtas komisinis mokestis padengė su pardavimu eksportui susijusias išlaidas ir paslaugas, „Sveza“ grupėje pardavimas vidaus ir eksporto rinkose buvo organizuojamas taikant skirtingus teisinius mechanizmus. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

3.4. **Dempingo skirtumai**

(120) Kaip nurodyta 31–115 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių pastabas, pateiktas po pirminio faktų atskleidimo, ir atitinkamai perskaičiavo dempingo skirtumus.

(121) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
„Zheshartsky LPK LLC“	15,80 %
„Sveza“ grupė	14,40 %
„Syktyvkar Plywood Mill“	15,72 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	14,85 %
Visos kitos bendrovės	15,80 %

(122) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams buvo atskleisti individualių dempingo skirtumų skaičiavimai, įskaitant tikslinimus ir koregavimus, atliktus atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių pastabas, pateiktas po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo.

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(123) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 80–82 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(124) Komisija Sąjungos suvartojimą nustatė remdamasi a) skundo pateikėjo pateiktais duomenimis apie Sąjungos pramonės panašaus produkto pardavimą nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje, sutikrintais su atrinktų Sąjungos gamintojų nurodyta pardavimo apimtimi; b) tiriamojo produkto importu iš visų trečiųjų šalių, kaip nurodo Eurostatas ([18]).

(125) Atsižvelgiant į importo nustatymo metodiką, kaip nurodyta 4.3.1 skirsnyje, Sąjungos suvartojimo raida buvo tokia:

1 lentelė

Sąjungos suvartojimas kubiniais metrais (m^3)

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendras Sąjungos suvartojimas	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Indeksas	*100*	*106*	*104*	*100*

Šaltinis: skundo pateikėjas, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(126) Per nagrinėjamąjį laikotarpį suvartojimas Sąjungoje išliko stabilus. Išsami analizė rodo, kad nuo 2017 iki 2018 m. buvo 6 % augimas, kuris 2019 m., palyginti su 2017 m., sumažėjo iki 4 %, ir galutinis sumažėjimas, dėl kurio suvartojimas liko panašiame kaip 2017 m. lygyje.

4.3. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.3.1. *Nagrinėjamojo produkto importo nustatymo metodika*

(127) Kaip išdėstyta laikinojo reglamento 86 konstatuojamojoje dalyje, prieš inicijuojant tyrimą ir vėliau sukuriant konkretų TARIC kodą ([19]), buvo registruojamas nagrinėjamojo produkto importas KN lygmeniu ([20]), įskaitant ir kitus nei nagrinėjamasis produktas produktus. Siekdama apskaičiuoti nagrinėjamojo produkto importo nagrinėjamuoju laikotarpiu apimtį, Komisija taikė tą patį viso KN kodo importo apimties ir nagrinėjamojo produkto importo pagal TARIC duomenis santykį (TARIC/KN), nustatytą po inicijavimo. Nustatyta, kad importo iš nagrinėjamosios šalies santykis ([21]) buvo 78 %.

(128) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad importo statistinių duomenų nustatymas parodė iškreiptus rezultatus. Konkrečiai buvo tvirtinama, kad lyginant importą kubiniais metrais su importu tonomis rezultatai neatitiko tiriamojo produkto plačiai priimto vidutinio tankio.

(129) Komisija išanalizavo šiuos tvirtinimus ir nustatė, kad pateiktuose statistiniuose duomenyse duomenys buvo iškraipyti papildomo vieneto (šiuo atveju – kubinio metro) lygmeniu. Todėl Komisija nusprendė ataskaitoje nurodytą svorį (tonomis) – patikimą ir stabilų duomenų rinkinį – perskaičiuoti kubiniais metrais, kad būtų galima įvertinti importą.

([18]) Eurostato duomenys, pakoreguoti taikant 4.3.1 skirsnyje paaiškintą metodiką.
([19]) TARIC kodas: 4412 33 00 10
([20]) KN kodas: 4412 33 00
([21]) Nuo laikinojo reglamento paskelbimo santykis šiek tiek pasikeitė iki 79 %, nes tapo prieinami naujesni importo statistikos duomenys, apimantys ilgesnį laikotarpį. Komisija naudojo viso mėnesio TARIC duomenis nuo tyrimo inicijavimo iki pirminio faktų atskleidimo paskelbimo (nuo 2020 m. lapkričio mėn. iki 2021 m. balandžio mėn.).

(130) Tonoms perskaičiuoti į kubinius metrus Komisija taikė konvertavimo koeficientą 0,69. Šis konvertavimo koeficientas nustatytas pagal plačiai priimtas nagrinėjamojo produkto tankio vertes. Konvertavimo koeficientą pasiūlė ir eksportuojantys gamintojai, ir Sąjungos gamintojai, jis taip pat pateko į skunde pateiktoje metodikoje siūlomą intervalą. Be to, atrinktų eksportuojančių gamintojų Sąjungoje parduotos vidutinės tonos ir kubinių metrų analizė patvirtino konvertavimo koeficiento 0,69 tikslumą. Atlikus peržiūrą, importo iš nagrinėjamosios šalies santykis buvo šiek tiek padidintas – iki 79 %.

(131) Po galutinio faktų atskleidimo vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas („Sveza“) teigė, kad santykio (TARIC/KN), pagrįsto importu po proceso inicijavimo, taikymas nebūtinai atspindėjo vyraujančią padėtį per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, nes KN kodo raidai galėjo turėti įtakos kitos faneros rūšys, kurioms tyrimas netaikomas. Taip pat buvo tvirtinama, kad po tyrimo inicijavimo importas iš Rusijos galėjo smarkiai padidėti, todėl nagrinėjamojo produkto importas prieš inicijavimą galėjo būti pervertintas. „Sveza“ grupė taip pat teigė, kad Rusijos statistinių duomenų naudojimas importui vertinti būtų patikimesnis nei Eurostato.

(132) Komisijos vertinimu, jos taikyta metodika leido atlikti pagrįstą ir patikimą įvertinimą, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamasis produktas statistiniu lygmeniu yra didesnio faneros produktų krepšelio dalis. Komisijos nuomone, Rusijos eksporto statistinių duomenų naudojimas nebūtų patikimesnis nei Eurostato, nes šie duomenys taip pat apima kitus nei nagrinėjamasis produktas produktus. Be to, „Sveza“ grupė nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad bendras kitų rūšių faneros importas padidėjo labiau nei beržo faneros. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(133) Taikydama minėtą metodiką Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Eurostato duomenimis. Importo rinkos dalis nustatyta importo apimtį lyginant su Sąjungos suvartojimu.

(134) Importo iš nagrinėjamosios šalies raida:

2 lentelė

Importo apimtis (m³) ir rinkos dalis

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importo iš Rusijos apimtis (m³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Indeksas	*100*	*109*	*114*	*114*
Rinkos dalis	40 %	42 %	44 %	46 %
Indeksas	*100*	*103*	*109*	*114*

Šaltinis: Eurostatas.

(135) Iš nagrinėjamosios šalies importuojamų produktų kiekis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo nuo maždaug 710 163 iki maždaug 812 521 m³, t. y. 14 %. Šio importo rinkos dalis per tiriamąjį laikotarpį padidėjo nuo 40 % iki 46 %.

4.3.3. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(136) Komisija importo kainas nustatė remdamasi Eurostato statistiniais duomenimis (EUR už toną) KN lygmeniu. Nors, kaip paaiškinta 4.3.1 skirsnyje, nagrinėjamojo produkto importas buvo registruojamas kartu su didesniu produktų krepšeliu, nagrinėjamasis produktas sudarė didžiąją importo pagal šį KN kodą dalį, todėl pagal šią metodiką galima patikimai įvertinti kainas ir jų raidą laikui bėgant bei palyginti skirtingų eksportuojančių šalių kainų pokyčius.

(137) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė užginčijo statistinių duomenų naudojimą KN lygmeniu importo kainoms nustatyti, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamasis produktui priskiriamas KN kodas, kuris apima ir kitas faneros rūšis, dėl to duomenys yra nepatikimi. Be to, bendrovė teigė, kad Eurostato duomenys neatitinka rinkos realybės ir faktinių rinkos kainų, o tai tik dar labiau pabrėžia Komisijos metodikos nepatikimumą.

(138) Komisija su tuo nesutiko. Kaip paaiškinta pirmiau, Komisijos vertinimu, jos metodika beržo faneros importo iš Rusijos apimčiai ir kainoms įvertinti leido atlikti pagrįstą ir patikimą įvertinimą. Dėl Eurostato kainų patikimumo, 140 ir 141 konstatuojamosiose dalyse toliau patvirtinama, kad iš Eurostato statistinių duomenų gautos kainos atitiko tą pačią tendenciją kaip ir atrinktų Rusijos eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės eksporto kainos. Tai parodo, kad Eurostato statistiniai duomenys nesiskyrė nuo patikrintų duomenų, susijusių konkrečiai su nagrinėjamuoju produktu, ir tokiu būdu patvirtina šių duomenų patikimumą importo kainoms nustatyti.

(139) Importo iš nagrinėjamosios šalies vidutinės kainos raida:

3 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	Tiriamasis laikotarpis
Rusija	646	681	608	584
Indeksas	*100*	*105*	*94*	*90*

Šaltinis: Eurostatas.

(140) Vidutinės importo iš Rusijos kainos sumažėjo nuo 646 EUR/t 2017 m. iki 584 EUR/t tiriamuoju laikotarpiu, t. y. 10 %. 2018 m. vidutinė importo kaina padidėjo 5 %, o vėlesniais laikotarpiais sumažėjo 14 %.

(141) Tą pačią tendenciją galima pastebėti naudojant atrinktų eksportuojančių gamintojų nurodytas vidutines svertines eksporto kainas, iš kurių matyti, kad nagrinėjamojo produkto kaina tiriamuoju laikotarpiu buvo 434 EUR/m3. Po pirminio faktų atskleidimo UPM teigė, kad priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai neatitinka Teismo jurisprudencijos, nes jie grindžiami eksporto kaina, pakoreguota pagal 2 straipsnio 9 dalį, nors atitinkamas pardavimo kainos koregavimas nebuvo atliktas Sąjungos pramonės atžvilgiu. Komisijos vertinimu, kadangi per susijusią bendrovę buvo parduota tik nedidelė Rusijos eksporto dalis, 4–7 %, šio klausimo poveikis priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimui yra nedidelis ir nepakeičia fakto, kad importas iš Rusijos privertė gerokai sumažinti Sąjungos pramonės taikomas kainas. O dėl priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis (žalos skirtumo) skaičiavimo, Sąjungos nežalinga kaina buvo pagrįsta gamybos sąnaudomis ir tiksliniu pelnu, todėl į ją nebuvo įtrauktos galimos susijusių prekiautojų išlaidos Sąjungoje, panašios į Rusijos eksporto atvejį.

(142) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys užginčijo Komisijos atliktą grupavimą, skirtą palyginti skirtingas produktų rūšis. Konkrečiai, buvo tvirtinama, kad suvienodinus kiekvieno faneros lakšto paviršių, padauginus plotį iš ilgio, nebuvo atsižvelgta į medienos pluošto kryptį, todėl nebuvo įvertintas pagrindinis gamybos sąnaudų ir kainų veiksnys. Todėl tai turėjo įtakos priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimų pagrįstumui.

(143) Dėl grupavimo, Komisija priminė, kaip nurodyta laikinojo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje, kad beržo fanera parduodama įvairiais matmenimis, savybėmis ir atsižvelgiant į konkrečias klientų specifikacijas. Todėl, kaip jau buvo paaiškinta laikinojo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje, siekdama tinkamai palyginti Sąjungos pramonės parduodamus produktus su lygiaverčiais Rusijos eksportuojančių gamintojų parduodamais produktais, Komisija atliko apytikslį vertinimą sugrupuodama kai kurias labai panašias produktų rūšis, tačiau išlaikė daugumą produktų rūšių. Atsižvelgiant į didelę PKN įvairovę, kuri tik šiek tiek skyrėsi matmenų, storio ir (arba) dangos atžvilgiu, buvo galima sugrupuoti labai panašius PKN nepadarant nepagrįsto poveikio palyginimo tikslumui. Ši

metodika leido Komisijai palyginti kritinę importo masę su Sąjungos pramonės pardavimu. Siekdama tinkamai palyginti nagrinėjamus produktus, Komisija ėmėsi šių veiksmų: 1) buvo sugrupuotos trijų rūšių fenolio plėvelės dangos (F-W-HT, kaip nurodyta klausimyne); 2) buvo sugrupuotos dviejų rūšių nedengtų, bet panašių paviršių savybės (CP ir WG) ir 3) Komisija apskaičiavo kiekvieno faneros lakšto paviršių padaugindama plotį iš ilgio. Šis skaičiavimas atliktas kvadratiniais milimetrais, kad būtų galima palyginti skirtingus ir (arba) skirtingai pateiktus panašius matmenis. Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad kainų skirtumas tarp skirtingų sugrupuotų produktų rūšių buvo nuo 4 iki 7 %. Net jei įtariamas kainų skirtumas būtų priimtas, jis, Komisijos vertinimu, nebūtų reikšmingas. Iš tiesų tai parodė, kad Komisijos atliktas grupavimas neužkirto kelio tiksliam kainų palyginimui. Todėl, Komisijos vertinimu, pirminiame etape atliktas grupavimas leido pagrįstai ir patikimai palyginti lygiaverčių rūšių produktų kainas ir pačius produktus.

(144) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys pateikė pastabų, susijusių su priverstinio kainų mažinimo skirtumo apskaičiavimu, kaip nurodyta laikinojo reglamento 100 konstatuojamojoje dalyje. Be šių pastabų ir nedidelių svertinio vidutinio priverstinio kainų mažinimo skirtumo pakeitimų, buvo peržiūrėtas bendradarbiaujančių atrinktų eksportuojančių gamintojų skirtumas, kuris dabar sudaro nuo 9,6 % iki 18,4 % importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos rinkoje. Svertinis vidutinis priverstinis kainų mažinimas, nustatytas remiantis atrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktais duomenimis, buvo 12,6 %.

(145) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai buvo klaidingi dėl šių priežasčių: i) atsižvelgiant į tai, kad Rusijos kilmės produktų rūšys ir Sąjungos pramonės gaminamų bei parduodamų produktų rūšys konkurencine prasme reikšmingai skiriasi, skaičiavimai nebuvo reprezentatyvūs; ii) skirtingų rūšių produktų grupavimas buvo ydingas, nes jame nebuvo atsižvelgta į matmenų skirtumus, kurie turi įtakos kainoms dėl skirtingų pluošto krypčių ir kitų priežasčių; ir iii) atlikdama skaičiavimus Komisija neatsižvelgė į susijusių importuotojų PBA išlaidas ir pelną.

(146) Dėl konkurencijos prasme skirtingų produktų rūšių, Komisija, priešingai nei tvirtinama, nustatė didelį sutapimą tarp Sąjungos ir Rusijos parduodamų produktų. Taip pat nustatyta, kad Sąjungos ir Rusijos gamintojų parduodama beržo fanera pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir techninėmis savybėmis ir kad tiek Sąjungos pramonė, tiek eksportuojantys gamintojai konkuruoja tuose pačiuose sektoriuose ir dėl tų pačių galutinių naudotojų. Dėl antrojo tvirtinimo, Komisija liko prie savo nuomonės, išdėstytos 143 konstatuojamojoje dalyje, kad kai kurių rūšių produktų grupavimas ir konvertavimas pagal paviršiaus plotą buvo tinkamas ir būtinas, kad būtų galima pagrįstai palyginti lygiaverčių rūšių produktų kainas atsižvelgiant į įvairius nedidelius skirtumus tarp skirtingų PKN. Be to, Komisija pažymėjo, kad „Sveza“ grupė nepateikė jokio kito alternatyvaus metodo, pagal kurį būtų galima tinkamai palyginti kainas. Dėl trečiojo tvirtinimo, Komisija liko prie savo nuomonės, išdėstytos 141 konstatuojamojoje dalyje, ir priminė toliau išvardytus dalykus.

(147) Dėl priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimo, Komisija vertino momentą, nuo kurio Rusijos importuojami produktai pradėjo konkuruoti su Sąjungos gamintojų produktais Sąjungos rinkoje, todėl nagrinėjo pirmosios nesusijusios šalies pirkimo kainą, nes ši šalis turėjo galimybę įsigyti produktų arba iš Sąjungos pramonės, arba iš Rusijos tiekėjų. Eksporto kainų susijusiems importuotojams atveju buvo taikoma metodika, nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje. Analogiškai taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, galima nustatyti kainą, kuri yra visiškai palyginama su kaina, taikoma nagrinėjant pardavimą nesusijusiems pirkėjams, ir taip pat palyginama su Sąjungos pramonės pardavimo kaina, todėl susijusio importuotojo PBA ir pelno atskaitymas iš perpardavimo kainos nesusijusiems pirkėjams buvo pagrįstas.

(148) Toks atskaitymas taip pat buvo reikalingas, kad būtų galima tiksliai apskaičiuoti priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis. Sąjungos pramonės tikslinė kaina buvo pagrįsta jos gamybos sąnaudomis ir tiksliniu pelnu, neatsižvelgiant į tai, ar po to produktai Sąjungoje buvo parduoti susijusiems ar nesusijusiems pirkėjams, todėl į ją taip pat nebuvo įtrauktas jokios susijusių pardavimo subjektų Sąjungoje patirtos PBA išlaidos ir gautas pelnas.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(149) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 101–105 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(150) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 106–109 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(151) Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu keitėsi kaip nurodyta toliau, atsižvelgiant į importo nustatymo metodiką, nurodytą 4.3.1 skirsnyje:

4 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	Tiriamasis laikotarpis
Bendra pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (m3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Indeksas	*100*	*100*	*92*	*83*
Rinkos dalis	47 %	44 %	41 %	39 %
Indeksas	*100*	*94*	*88*	*83*

Šaltinis: skundo pateikėjas, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Eurostatas.

(152) Nagrinėjamuoju laikotarpiu visa Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo net 17 %. 2017–2018 m. Sąjungos pardavimo apimtis išliko tokia pati, tačiau 2019 m. sumažėjo 8 %, o nuo 2019 m. iki tiriamojo laikotarpio – dar 10 %.

(153) Sąjungos pramonės rinkos dalis taip pat sumažėjo 17 % – Sąjungos pramonei tenkanti rinkos dalis nekintamai nuolat mažėjo nuo 47 % 2017 m. iki 39 % tiriamuoju laikotarpiu.

4.4.2.3. Augimas

(154) Nepaisant tvirtos rinkos ir stabilaus vartojimo Sąjungoje, iš pirmiau pateiktų duomenų matyti, kad Sąjungos pramonės gamyba, pardavimo apimtis ir rinkos dalis labai sumažėjo.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

(155) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 114–116 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2.5. Dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo

(156) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 117–118 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

(157) Kadangi jokių pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 119–131 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.5. **Išvada dėl žalos**

(158) Nors vartojimas Sąjungoje buvo stabilus, nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš Rusijos kainomis, dėl kurių Sąjungos pramonės kainos smarkiai priverstinai sumažintos, padidėjo (14 %). Tai leido Rusijos eksportuojantiems gamintojams per tiriamąjį laikotarpį pasiekti 46 % rinkos dalį (palyginti su 40 % 2017 m.).

(159) Šiomis aplinkybėmis Sąjungos pramonės ekonominė padėtis pablogėjo, kaip matyti iš visų pagrindinių makrorodiklių, rodančių neigiamą tendenciją: gamyba (–14 %), pardavimas ES (–17 %) ir didelis Sąjungos rinkos dalies sumažėjimas (nuo 47 % iki 39 %) nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(160) Reaguodama į žemų Rusijos kainų spaudimą, Sąjungos pramonė bandė sumažinti sąnaudas ir pakoregavo užimtumą (–12 %), kaip matyti laikinojo reglamento 6 lentelėje. Tačiau dėl Rusijos importo dempingo kaina daromo spaudimo (dėl apimties ir dėl mažų kainų) nagrinėjamuoju laikotarpiu ES pardavimas sumažėjo, o atsargos sparčiai padidėjo (+22 %) ir 2018 m. pasiekė aukščiausią lygį (+41 %), kaip matyti laikinojo reglamento 9 lentelėje.

(161) Kaip matyti laikinojo reglamento 7 lentelėje, nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos (+10 %), daugiausia dėl labai padidėjusių žaliavų kainų.

(162) Dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo Sąjungos pramonės sąnaudos padidėjo labiau nei pardavimo kainos. Dėl to nagrinėjamuoju laikotarpiu pelningumas visiškai susitraukė nuo sveiko lygio (+9,7 %) 2017 m. iki netvaraus nuostolio (–2,8 %), kaip matyti laikinojo reglamento 10 lentelėje.

(163) Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(164) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad Rusijos importas negalėjo būti žalos priežastis, nes jos veikia skirtingame rinkos segmente.

(165) Kaip aprašyta 5.2.7 skirsnyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė ir eksportuojantys gamintojai konkuruoja tuose pačiuose sektoriuose ir tiekia produktus tiems patiems galutiniams naudotojams.

(166) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 138–141 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(167) Siekdama nustatyti importo iš trečiųjų šalių apimtį, Komisija, kaip paaiškinta 4.3.1 skirsnyje, taikė tą patį viso KN kodo importo apimties tonomis ir nagrinėjamojo produkto importo pagal TARIC duomenis santykį (TARIC/KN), nustatytą po inicijavimo. Tonoms perskaičiuoti į kubinius metrus Komisija taikė konvertavimo koeficientą 0,69.

(168) Vienintelės trečiosios šalys, kurios į Sąjungą importavo didelius kiekius, buvo Baltarusija ir Ukraina. Baltarusijoje po inicijavimo nustatytas 39 %, o Ukrainoje – 61 % santykis (TARIC/KN).

(169) Komisija importo kainas nustatė remdamasi EUR už toną KN lygmeniu, kaip paaiškinta 4.3.2 skirsnyje.

(170) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

5 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2017 m.	2018 m.	2019 m.	Tiriamasis laikotarpis
Ukraina	Apimtis (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Indeksas	*100*	*123*	*128*	*130*
	Rinkos dalis	4 %	4 %	5 %	5 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	651	725	641	616
	Indeksas	*100*	*111*	*98*	*95*
Baltarusija	Apimtis (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Indeksas	*100*	*113*	*111*	*117*
	Rinkos dalis	7 %	8 %	8 %	8 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	403	481	387	363
	Indeksas	*100*	*119*	*96*	*90*
Kitos trečiosios šalys ([22])	Apimtis (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Indeksas	*100*	*120*	*120*	*112*
	Rinkos dalis	2 %	2 %	2 %	2 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	566	576	565	561
	Indeksas	*100*	*102*	*100*	*99*
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus Rusiją	Apimtis (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Po inicijavimo nustatytas 8 % viso KN kodo importo apimties ir nagrinėjamojo produkto importo pagal kitų trečiųjų šalių TARIC duomenis santykis (TARIC/KN).

	Indeksas	*100*	*117*	*117*	*120*
	Rinkos dalis	13 %	14 %	14 %	15 %
	Vidutinė kaina (EUR/t)	537	574	535	520
	Indeksas	*100*	*107*	*100*	*97*

Šaltinis: Eurostatas.

(171) Palyginti su Rusija, Baltarusijai ir Ukrainai tenkančios rinkos dalys Sąjungos rinkoje yra nedidelės. Nagrinėjamuoju laikotarpiu jų rinkos dalys išliko palyginti stabilios ir per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 1 procentiniu punktu, t. y. atitinkamai 8 % ir 5 %. Visos kitos trečiosios šalys šiek tiek padidino savo rinkos dalį, tačiau ji išliko maža ir siekė 2 %. Bendra importo iš visų trečiųjų šalių, išskyrus Rusiją, rinkos dalis 2017–2018 m. padidėjo 1 %, o nuo 2019 m. iki tiriamojo laikotarpio – padidėjo 1 % ir iš viso sudarė 15 %.

(172) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Ukrainos pardavimo kainos buvo šiek tiek didesnės nei Rusijos, o Baltarusijos – mažesnės. Mažesnes importo iš Baltarusijos kainas tiek importuotojai, tiek skundo pateikėjai paaiškino ribota technologija, kurią taikant galima gaminti tik labai specifinius ir pigesnius produktus. Priešingai nei Baltarusijos atveju, importas iš Rusijos susijęs su platesne produktų įvairove, taip pat ir aukštesnės kokybės beržo fanera, taigi vidutinės kainos yra didesnės.

(173) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad importo iš kitų šalių poveikis nesusilpnino importo iš Rusijos dempingo kaina ir Sąjungos gamintojams padarytos materialinės žalos priežastinio ryšio.

(174) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė tvirtino, kad Komisija ignoravo faktą, jog importas iš Baltarusijos ir Ukrainos padidėjo apimtimi ir buvo vykdomas mažesnėmis kainomis (įvertinus muitus) nei Rusijos eksportas į Sąjungą, todėl prisidėjo prie žalos. Neatsižvelgusi į šiuos elementus, Komisija padarė akivaizdžią importo iš trečiųjų šalių analizės klaidą. Be to, Rusijos Federacijos vyriausybė teigė, kad Komisija netinkamai įvertino importo iš trečiųjų šalių poveikį Sąjungos pramonei.

(175) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Pirma, dėl importo iš Ukrainos, ji priminė, kad importo kainos grindžiamos Eurostato duomenimis CIF lygmeniu, taigi dar nepritaikius muito. Komisija patvirtino, kad kainos iš Ukrainos buvo didesnės už importo iš Rusijos kainas. Bet kuriuo atveju, jei Komisija palygintų importą iš Rusijos ir Ukrainos pritaikius muitą (taikomas tik importui iš Rusijos), abiejų šalių kainos būtų panašiame intervale. Atsižvelgiant į ribotą importo iš Ukrainos apimtį ir rinkos dalį, jo poveikis nesusilpnino importo iš Rusijos dempingo kaina ir Sąjungos gamintojams padarytos materialinės žalos priežastinio ryšio.

(176) Antra, nors apimtys iš Ukrainos ir Baltarusijos padidėjo, jos padidėjo nuo palyginti žemo atskaitos taško, o jų poveikis Sąjungos rinkai buvo nežymus, nes jų atitinkamos rinkos dalys padidėjo tik 1 procentiniu punktu, o importo iš Rusijos rinkos dalis padidėjo 6 procentiniais punktais. Todėl Komisija patvirtino savo negalutinę išvadą, kad importas iš kitų šalių nesusilpnino priežastinio ryšio.

(177) Galiausiai Komisija priminė, kad importas iš kitų trečiųjų šalių nei Ukraina ir Baltarusija sudarė tik apie 2 % Sąjungos rinkos ir per nagrinėjamąjį laikotarpį išliko šiame lygyje. Per nagrinėjamąjį laikotarpį kainų lygis taip pat išliko stabilus. Todėl nebuvo manoma, kad šis importas gali padaryti žalos Sąjungos pramonei. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

5.2.2. *Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai*

(178) Po pirminio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas, „Sveza“ grupė, teigė, kad prie žalos prisidėjo teigiami Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai, nes, kaip teigiama, pardavimo eksportui padidėjimas vyko pardavimo vidaus rinkoje sąskaita. Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos vyriausybė taip pat teigė, kad žalos priežastis buvo Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai (padidėjęs eksportas mažomis kainomis).

(179) Per tiriamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė turėjo pakankamai gamybos pajėgumų pardavimo eksportui padidėjimui padengti. Tas pats galiojo ir atrinktiems Sąjungos gamintojams. Be to, kaip matyti aukščiau pateiktoje 4 lentelėje, eksporto apimties padidėjimas sudarė tik nedidelę 17 % pardavimo sumažėjimo vidaus rinkoje dalį. Dėl šios priežasties Sąjungos pramonės eksporto padidėjimas neprisideda prie Sąjungos pramonės patirtos žalos.

(180) Po pirminio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas UPM pažymėjo, kad laikinojo reglamento eksporto veiklos rezultatų analizė buvo pagrįsta atrinktų Sąjungos gamintojų duomenimis, kurie rodė padidėjimą, priešingai nei skundo pateikėjų apskaičiuoti visos Sąjungos pramonės eksporto rezultatai, kurie rodė sumažėjimą.

(181) Skundo pateikėjo pateikti visos Sąjungos pramonės eksporto duomenys rodė 4 % sumažėjimą nagrinėjamuoju laikotarpiu. Nuo 2017 iki 2019 m. eksporto apimtys sumažėjo 12 %, tačiau nuo 2019 m. iki tiriamojo laikotarpio eksporto apimtys padidėjo 8 %, todėl eksportas kaip procentinė viso pardavimo dalis padidėjo. Dėl šios priežasties visos Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatai negalėjo prisidėti prie Sąjungos pramonės patirtos žalos.

(182) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 150–152 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.3. *Nepalanki konkurencinė padėtis, susijusi su galimybe gauti pagrindinių žaliavų*

(183) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad Sąjungos pramonė patiria žalą dėl ribotos galimybės gauti pagrindinių žaliavų, t. y. beržo medienos rąstų – dėl to mažėja gamybos apimtys, didėja sąnaudos ir tokiu būdu daroma žala.

(184) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 154 konstatuojamojoje dalyje, galimybė gauti pagrindinių žaliavų – beržo medienos rąstų – nepaaiškino žalos, nes Sąjungos gamintojai turėjo pakankamai galimybių įsigyti beržo rąstų. Laikinojo reglamento 9 lentelėje matyti, kad atrinktų Sąjungos gamintojų atsargos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 22 %, o nuo 2019 m. iki tiriamojo laikotarpio – 6 %. Tokia atsargų kaita rodo, kad problema slypi ne gamyboje, o jos komercializavime. Todėl gamybos sumažėjimo nagrinėjamuoju laikotarpiu nepaaiškina galimybė gauti medienos.

(185) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad žaliavų kaina nesusilpnino priežastinio ryšio. Problema kilo dėl to, kad Sąjungos pramonė turėjo ribotas galimybes didinti kainas tiek, kiek padidėjo sąnaudos, dėl importo dempingo kaina iš Rusijos daromo spaudimo apimties ir kainų atžvilgiu. Konkrečiai tai matyti iš to, kad, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 155 konstatuojamoji dalyje, nuo 2019 m. iki tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos sumažėjo, tačiau pelningumas nepagerėjo. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

5.2.4. *Sau padaryta žala*

(186) Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos vyriausybė teigė, kad žalos priežastis buvo pajėgumų didinimas siekiant didinti gamybą, kuri galiausiai nebuvo padidinta.

(187) Komisija nustatė, kad, priešingai nei tvirtinama, metinės investicijos, kaip parodyta 10 lentelėje ir paaiškinta laikinojo reglamento 130 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 1 %. Atitinkamai, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 108 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos gamybos pajėgumai iš viso sumažėjo 3 %.

(188) Todėl Komisija padarė išvadą, kad tvirtinimas, jog investicijos į pajėgumų didinimą buvo žalos priežastis, yra nepagrįstas, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 156–157 konstatuojamosiose dalyse.

5.2.5. *Streikai Suomijoje*

(189) Po pirminio faktų atskleidimo kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad streikai Suomijoje neigiamai paveikė Sąjungos pramonę, dėl to sumažėjo gamybos apimtis, taigi ir pardavimo apimtis. Dėl streikų, kaip teigiama, padidėjo sąnaudos, todėl pelningumas buvo mažesnis.

(190) Atsargų padidėjimas, kurį galima matyti laikinojo reglamento 9 lentelėje, rodo, kad problemų priežastis nebuvo gamyboje. Dėl padidėjusių sąnaudų, laikinojo reglamento 7 lentelėje matyti, kad, priešingai nei tvirtinama, streikų laikotarpiu sąnaudos sumažėjo. Todėl Komisija padarė išvadą, kad Suomijos gamyklų streikai neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos žalos.

5.2.6. *COVID-19 poveikis*

(191) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad dėl COVID-19 nustatytų uždarymų galėjo būti nutraukta gamyba, o tai galėjo turėti įtakos gamybos apimtims, užimtumui ir sąnaudoms. Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos vyriausybė taip pat teigė, kad pagrindinė žalos Sąjungos pramonei priežastis buvo COVID-19 pandemija.

(192) Kaip paaiškinta 128 konstatuojamojoje dalyje, atsargų ir sąnaudų pokyčiai tokius įtarimus paneigia. COVID-19 krizė nepadarė neigiamo poveikio gamybos apimtims ir užimtumui tiriamuoju laikotarpiu. Tad Komisija atmetė šiuos tvirtinimus ir padarė išvadą, kad COVID-19 poveikis nesusilpnino priežastinio ryšio.

5.2.7. *Produktų palyginamumas*

(193) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad Rusijos pramonės ir Sąjungos pramonės gaminama beržo fanera skiriasi konkurencine prasme, nes, kaip teigiama, jos gamina skirtingų savybių fanerą, skirtą skirtingiems segmentams, todėl Rusijos importas nėra žalos priežastis.

(194) Vis dėlto Komisija palygino tūkstančius skirtingų rūšių faneros produktų ir nustatė didelį Sąjungos parduodamų ir Rusijos importuojamų produktų panašumą (daugiau kaip 68 %). Be to, tyrimas atskleidė ne tik tai, kad importuojami produktai ir jų atitikmenys Sąjungoje pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir techninėmis savybėmis, bet ir tai, kad Sąjungos pramonė ir eksportuojantys gamintojai konkuruoja tuose pačiuose sektoriuose ir dėl tų pačių galutinių naudotojų. Todėl Komisija padarė išvadą, kad tariamai nepakankamas produktų palyginamumas ir konkuravimas nesusilpnino priežastinio ryšio.

(195) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė tvirtino, kad produktai reikšmingai skiriasi ir dėl to tarpusavyje nekonkuruoja, todėl atliekant priežastinio ryšio analizę į tai reikia atsižvelgti. Be to, ji teigė, kad Komisijos argumentas, jog produktų palyginamumas neturi įtakos priežastiniam ryšiui, yra klaidingas ir nesuderinamas su PPO taisyklėmis. Rusijos vyriausybė taip pat teigė, kad Komisija nepakankamai išanalizavo produktų palyginamumą ir skirtingų savybių produktų rūšių tarpusavio konkuravimą.

(196) Komisija nesutiko su tvirtinimu, kad ji neįvertino produktų palyginamumo įtakos priežastiniam ryšiui – jos nuomone, tai neteisingas jos išvadų supratimas. Kaip aprašyta 194 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad, priešingai nei teigia eksportuojantis gamintojas, atsižvelgiant į reikšmingą produktų panašumą ir konkuravimą tuose pačiuose sektoriuose ir dėl tų pačių naudotojų, produktai yra tarpusavyje palyginami ir konkuruojantys. Todėl teiginys dėl nepakankamo produktų palyginamumo ir tarpusavio konkuravimo yra nepagrįstas, tai negalėjo susilpninti priežastinio ryšio.

(197) Kitas eksportuojantis gamintojas (SPM) taip pat nurodė, kaip įtariama, nepakankamą produktų palyginamumą ir tarpusavio konkuravimą bei paprašė į produktų apibrėžtąją sritį neįtraukti produktų rūšių, kurių negamino Sąjungos pramonė.

(198) Komisija šį tvirtinimą atmetė dėl 196 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių. Be to, Komisija priminė, kad, kaip aprašyta 143 konstatuojamojoje dalyje, Komisija sugrupavo produktus pagal labai panašias produktų rūšis siekdama užtikrinti, jog būtų galima sąžiningai palyginti Rusijos importuojamų ir Sąjungos pramonės parduodamų produktų kainas remiantis reprezentatyviais kiekiais.

(199) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 162–163 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

(200) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad Komisija tinkamai neatsižvelgė į informaciją, susijusią su duomenimis po tiriamojo laikotarpio – jos nuomone, ši informacija rodo, kad Rusijos importas negalėjo padaryti žalos Sąjungos pramonei. Visų pirma bendrovė nurodė tam tikrus skundo pateikėjo pareiškimus, kad jis negalėjo perkelti pasaulinio kainų padidėjimo dėl sudarytų sutarčių ir kad po tiriamojo laikotarpio priverstinio kainų mažinimo ar priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis nebuvo. Vietoje to įtariamos žalos priežastis buvo ilgalaikės sutartys ir žaliavų kainų svyravimai.

(201) Be to, SPM teigė, kad vertindama žalą ir priežastinį ryšį po tiriamojo laikotarpio Komisija tinkamai neatsižvelgė į pokyčius po tiriamojo laikotarpio, o tai, anot SPM, yra privaloma, nes pokyčiai po tiriamojo laikotarpio buvo akivaizdūs, neginčijami ir ilgalaikiai.

(202) Atlikdama žalos ir priežastinio ryšio analizę Komisija vertino padėtį tiriamuoju laikotarpiu. Komisija priminė, kad, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, paprastai neatsižvelgiama į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Be to, Komisijos vertinimu, padėtis po tiriamojo laikotarpio yra laikino pobūdžio ir susidarė dėl netikėto ir greito atsigavimo po COVID-19. Todėl šios laikinosios aplinkybės nelaikomos tokiomis, dėl kurių pasiūlytas galutinių antidempingo muitų taikymas būtų netinkamas, net atsižvelgiant į pokyčius po tiriamojo laikotarpio. Nepaisant to, kaip paaiškinta 16 konstatuojamojoje dalyje, Komisija analizuos padėtį po tiriamojo laikotarpio ir svarstys muitų sustabdymo galimybę dėl laikino rinkos sąlygų pasikeitimo. Tačiau ši analizė bus atlikta deramu laiku ir dėl jos bus nuspręsta atskiru sprendimu.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(203) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad jokių kitų pastabų negauta, Komisija padarė išvadą, kad nė vienas atskirai ar kartu analizuotas veiksnys nesusilpnino importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinio ryšio tiek, kad toks ryšys nebebūtų realus ir reikšmingas, todėl patvirtino laikinojo reglamento 164–166 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Žalos skirtumas**

(204) UPM ir „Sveza“ grupės tvirtinimai, susiję su priverstinio kainų mažinimo skaičiavimų koregavimais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, taikomi ir žalos pašalinimo lygio apskaičiavimui. Šiuos tvirtinimus Komisija atmetė, kaip išdėstyta 4.3.3 punkte.

(205) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė taip pat teigė, kad Komisija neteisingai apskaičiavo žalos skirtumą, nes ji neišskaičiavo žalingo kitų veiksnių poveikio. „Sveza“ grupės teigimu, Komisija privalo užtikrinti, kad nustatyto antidempingo muito suma (jei tokia bus nustatyta) neviršytų sumos, kuri yra būtinas žalingam importo dempingo kaina poveikiui neutralizuoti – be kita ko, privaloma užtikrinti, kad į antidempingo muito sumą nebūtų įtrauktas žalingas poveikis, kurį sukelia kiti veiksniai nei šis importas. Todėl Komisija turi koreguoti žalos skirtumą taip, kad į jį nebūtų įskaičiuota žala, kurią sukelia kiti veiksniai nei importas iš Rusijos.

(206) Pirma, Komisija priminė, kad antidempingo muitas pagrįstas nustatytu dempingo skirtumu. Todėl nustatytas muitas neviršija sumos, kuri yra būtina žalingam importo dempingo kaina poveikiui neutralizuoti, nepaisant to, kad nustatytas žalos skirtumas yra gerokai didesnis nei dempingo skirtumas. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat priminė, kad, kaip aprašyta 5.2 skirsnyje, Komisija išnagrinėjo ir kelis kitus veiksnius, galimai prisidedančius prie žalos, ir nustatė, jog nė vienas iš šių veiksnių nei atskirai, nei jie visi kartu nesusilpnino priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir patirtos žalos. Galiausiai žalos skirtumas turi būti nustatomas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalies ir 2d dalies nuostatas. Todėl Komisija nustatė tikslinę kainą ir pelningumo lygį atsižvelgdama į išvardytus veiksnius.

(207) Kaip numatyta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje ir atsižvelgiant į tai, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu Komisija neregistravo importo, ji analizavo importo apimties raidą, kad nustatytų, ar išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu importas, dėl kurio atliekamas tyrimas, toliau smarkiai augo, ir todėl, nustatydama žalos skirtumą, atsižvelgė į papildomą žalą, atsiradusią dėl tokio padidėjimo.

(208) Remiantis duomenų bazės „Surveillance 2“ duomenimis, per keturias išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio savaites importo iš Rusijos apimtis buvo 98,6 % didesnė nei vidutinė keturių savaičių importo apimtis tiriamuoju laikotarpiu. Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu labai padidėjo tiriamasis importas.

(209) Siekdama atsižvelgti į papildomą žalą, atsiradusią dėl padidėjusio importo, Komisija nusprendė pakoreguoti žalos pašalinimo lygį remdamasi padidėjusia importo apimtimi, kuri laikoma tinkamu svertiniu koeficientu pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies formuluotes. Todėl ji apskaičiavo daugiklį, nustatytą importo apimties per keturias išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpio savaites (85 449 tonų) ir importo apimties per 52 tiriamojo laikotarpio savaites sumą padalijus iš importo apimties per tiriamąjį laikotarpį, ekstrapoliuotos 56 savaitėms. Gautas skaičius (1,02) atspindi papildomą žalą, kurią sukėlė tolesnis importo augimas. Taigi, žalos skirtumas buvo padaugintas iš šio koeficiento. Todėl galutinis žalos pašalinimo lygis yra toks:

Šalis	Bendrovė	Žalos skirtumas
Rusija	„Zheshartsky LPK LLC“	58,3 %
	„Sveza“ grupė	32,2 %
	„Syktyvkar Plywood Mill“	43,8 %
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	39,9 %
	Visos kitos bendrovės	58,3 %

(210) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad Komisija neturėjo teisės koreguoti žalos skirtumo pagal 9 straipsnio 4 dalį. Pirma, ji teigė, kad nustatydama reikšmingą importo padidėjimą Komisija naudojosi dviem skirtingais duomenų šaltiniais, t. y. „Surveillance 2“ duomenų baze ir Eurostatu. Importas buvo nustatomas remiantis vienu šaltiniu išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu ir kitu šaltiniu bei tariamai nepatikimu importo apimties nustatymo metodu per tiriamąjį laikotarpį. Todėl išvada, kad importas smarkiai išaugo, nebuvo pagrįsta objektyviu teigiamų įrodymų išnagrinėjimu. Be to, „Sveza“ grupė tvirtino, kad importas išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu priverstinai nemažino Sąjungos kainų ir neskatino priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis, dėl to šis importas negalėjo padaryti jokios papildomos žalos.

(211) Kaip paaiškinta 207 konstatuojamojoje dalyje, sprendžiant, ar padidėjęs importas padarė papildomos žalos, lemiamą įtaką turėjo importo apimtys, o ne kainos. Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą Komisija iš tiesų privalo atsižvelgti į papildomą žalą, atsiradusią dėl tolesnio reikšmingo importo, dėl kurio atliekamas tyrimas, padidėjimo, kai išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu nevyko registracija. Kadangi

importo iš Rusijos padidėjimas per laikotarpį objektyviai buvo labai didelis, pagal šią nuostatą Komisija atitinkamai pakoregavo žalos skirtumus, nes straipsnyje parašyta „atsižvelgia“. Dėl skirtingų duomenų šaltinių naudojimo, Komisija priminė, kad analizė pagrįsta bendru šaltiniu, t. y. informacija, kurią renka muitinės administracijos, nepriklausomai nuo to, kurioje duomenų bazėje ši informacija yra. Komisija taip pat priminė, kad, nors abi duomenų bazės – Eurostatas ir „Surveillance 2“ – gauna tą pačią informacija, tik „Surveillance 2“ teikia informaciją dienos duomenų lygmeniu, reikalingu šiai analizei atlikti. Dėl Eurostato duomenų patikimumo ir importo apimties nustatymo tiriamuoju laikotarpiu metodikos, Komisija patvirtino savo poziciją, išdėstytą 4.3 skirsnyje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(212) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 168–177 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas pagal pirmiau pateiktą lentelę pakoreguotas išvadas.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(213) Po pirminio faktų atskleidimo neatrinktas eksportuojantis gamintojas „Segezha“ teigė, kad priemonių taikymas bus nenaudingas Sąjungos gamintojams dėl Rusijos vyriausybės atsakomųjų veiksmų rizikos ir galimų žaliavų eksporto apribojimų. Komisija neturėjo jokių įrodymų, rodančių, kad Rusijos vyriausybė ketina imtis atsakomųjų veiksmų dėl šio tyrimo, todėl šį tvirtinimą laiko nepagrįstu.

(214) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad antidempingo priemonės tikriausiai neatneš jokios konkrečios naudos Sąjungos pramonei, nes dėl trūkstamų Sąjungos gamybos pajėgumų Sąjungos paklausai patenkinti produktai ir toliau bus importuojami iš Rusijos, kaip ir vyko po priemonių pritaikymo. Komisija priminė, kad priemonių tikslas – ne blokuoti importą iš Rusijos, bet sudaryti vienodas sąlygas, kurios leistų ir toliau pirkti beržo fanerą iš Rusijos, bet sąžiningomis kainomis.

(215) Kadangi jokių kitų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 179–182 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(216) Po pirminio faktų atskleidimo keli importuotojai teigė, kad nustačius antidempingo muitus padidėtų jų ir jų pirkėjų medžiagų sąnaudos. Šias papildomas sąnaudas būtų sunku padengti, todėl kiltų grėsmė jų pelningumui ir konkurencingumui. Po galutinio faktų atskleidimo „Birch Plywood Alliance“ taip pat teigė, kad priemonės turės neigiamą poveikį importuotojams ir naudotojams.

(217) Dėl ekonominių pasekmių importuotojams, kaip aprašyta laikinojo reglamento 185 konstatuojamojoje dalyje, atlikus tyrimą nustatyta, kad atrinktų importuotojų verslas buvo pelningas – jų svertinis pelno vidurkis buvo 4,7 %, o jų produktų asortimente beržo fanera sudaro skirtingą dalį.

(218) Pastabos dėl importuotojų interesų po pirminio faktų atskleidimo, susijusio su Sąjungos pramonės pajėgumų trūkumu, buvo tokios pačios kaip naudotojų pastabos, į jas atsakyta 7.3 skirsnyje.

(219) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nesusijusių importuotojų interesų negauta, laikinojo reglamento 189–190 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados buvo patvirtintos.

7.3. **Naudotojų interesai**

(220) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad antidempingo muitai keltų grėsmę naudotojų pelningumui ir konkurencingumui. Taip pat buvo tvirtinama, kad naudotojų interesų vertinimas laikinajame reglamente buvo pagrįstas skundo pateikėjo užsakymu atliktu tyrimu ir kad Komisija neatsižvelgė į importuotojų ir naudotojų anketose pateiktus duomenis.

(221) Dėl suinteresuotosioms šalims pateiktų duomenų naudojimo, Komisija priminė, kad Sąjungos interesų, įskaitant naudotojų interesus, vertinimas buvo atliktas remiantis turima informacija, taip pat ir importuotojų bei naudotojų klausimynais ir suinteresuotųjų šalių pateikta informacija. Dėl poveikio naudotojams, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 194 konstatuojamojoje dalyje, tikėtina, kad priemonių nustatymas turės skirtingą poveikį naudotojams, priklausomai nuo beržo faneros sąnaudų dalies bendrose to sektoriaus sąnaudose ir nuo gebėjimo perkelti sąnaudas tolesniems vartotojams. Remdamasi laikinojo reglamento 194 ir 195 konstatuojamosiose dalyse pateiktais paaiškinimais Komisija nustatė, kad bet koks neigiamas priemonių poveikis naudotojams nenusveria teigiamo priemonių poveikio Sąjungos gamintojams.

(222) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad Sąjungos gamintojai atsisakė tiekti produktus tam tikriems pirkėjams arba tiekti tam tikrus produktus.

(223) Po galutinio faktų atskleidimo „Birch Plywood Alliance“ ir „Sveza“ grupė teigė, kad Sąjungos gamintojų tiekimo pajėgumų trūkumas nėra nulemtas laikinų aplinkybių ir yra ne laikinas, o struktūrinis, ir kad Sąjungos gamintojai atsisako tiekti produktus tam tikriems pirkėjams ar tiekti tam tikrus produktus.

(224) Komisija priminė, kad Sąjungos pramonė neprivalo visiškai patenkinti Sąjungos paklausos. Iš tikrųjų, kaip matyti laikinojo reglamento 1 lentelėje ir 4 lentelėje, Sąjungos pramonė negali patenkinti viso suvartojimo Sąjungoje; Todėl neišvengiamai bus klientų, kuriems Sąjungos pramonė produktų tiesiogiai netiektų. Tačiau, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 186 konstatuojamojoje dalyje, priemonėmis siekiama ne sustabdyti importą iš Rusijos, o sudaryti sąlygas ir toliau pirkti beržo fanerą iš Rusijos sąžiningomis kainomis, kaip ir vyksta po laikinųjų muitų įvedimo.

(225) Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 187 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė sukūrė platų mažmenininkų tinklą, kuris leidžia Sąjungos pramonei pasiekti mažus pirkėjus, kurie neturi pajėgumų pirkti visų konteinerių. Be to, kaip minėta pirmiau, bet kuris vartotojas gali ir toliau pirkti produktus iš Rusijos gamintojų, taip pat iš kitų trečiųjų šalių, tokių kaip Ukraina ir Baltarusija.

(226) Po pirminio faktų atskleidimo beržo faneros naudotoja „Blomberger Holzindustrial GmbH“ teigė, kad jos verslui bus padarytas neigiamas poveikis, nes ji veiklą vykdo pagal ilgalaikes sutartis, kurių negalima greitai pakeisti. Tačiau inicijavimo dieną visoms žinomoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie tyrimo pradžią. Oficialiame leidinyje paskelbtame pranešime apie inicijavimą pateiktas išsamus tyrimo tvarkaraštis. Be to, nuo tyrimo pradžios buvo galima susipažinti su atvira skundo versija, kurioje buvo pateikta informacija apie įtariamus dempingo lygius. Atitinkamai, visos suinteresuotosios šalys gavo išankstinio informacijos atskleidimo dokumentus su numatomu muitų lygiu likus keturioms savaitėms iki šių muitų taikymo. Todėl Komisija padarė išvadą, kad suinteresuotosioms šalims laiku buvo pateikta pakankamai informacijos apie galimą poveikį po tyrimo.

(227) Po pirminio faktų atskleidimo daug naudotojų ir kitų suinteresuotųjų šalių teigė, kad priemonės turės reikšmingą poveikį naudotojų finansinei padėčiai. Tvirtinta, kad padėtį ypač blogina rinkos raida po tiriamojo laikotarpio, t. y. ženklus kainų ir transporto kainų padidėjimas, dėl kurio naudotojai priversti mokėti daug didesnę kainą už nagrinėjamąjį produktą, palyginti su tiriamuoju laikotarpiu. Suinteresuotosios šalys tvirtino, kad po tiriamojo laikotarpio naudotojai nebegali perkelti muitų sukelto kainų padidėjimo galutiniams pirkėjams, todėl rinkos raida po tiriamojo laikotarpio paneigė poveikio naudotojams ir importuotojams analizę pirminiame etape. Šiomis aplinkybėmis kai kurios šalys prašė Komisijos įvertinti turimus po tiriamojo laikotarpio pasirodžiusius duomenis, kad būtų geriau įvertinti Sąjungos interesai.

(228) Komisija priminė, kad dempingo ir žalos tyrimas vyko nuo 2019 m. liepos 1 d. iki 2020 m. birželio 30 d. Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2017 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Todėl šio tyrimo išvados grindžiamos informacija, susijusia su anksčiau minėtu laikotarpiu. Šiuo atžvilgiu Komisija nusprendė, kad tariamai neįprastai didelės nagrinėjamojo produkto kainos po tiriamojo laikotarpio ir transporto kainų padidėjimas turėtų būti laikino pobūdžio reakcija į pasaulio ekonomikos atsigavimą po COVID-19 ir paklausos didėjimą. Tai patvirtino Pasaulio banko prognozė ([23]). Todėl Komisijos turima informacija apie raidą po tiriamojo laikotarpio nepakeitė pirmiau ir laikinajame reglamente išdėstytų išvadų.

(229) Nors visuotinai pripažįstama, kad kainos kažkuriuo metu stabilizuosis, Komisijai buvo sunku nustatyti, iki kokio lygio ir kiek ilgai išliks didelė paklausa ir aukštos kainos. Nepaisant to, Komisija išimties tvarka paprašė po tiriamojo laikotarpio pasirodžiusių duomenų, visų pirma apie Sąjungos gamintojų gamybos apimtį, pardavimo apimtį, pardavimo kainas ir pelningumą, ir surinko suinteresuotųjų šalių nuomones, kad papildomai ir tinkamu laiku įvertintų pastarojo meto rinkos raidos poveikį Sąjungos interesams.

7.4. **Tiekėjų interesai**

(230) Kadangi pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 197–200 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

7.5. **Kitos suinteresuotosios šalys: kiti faneros gamintojai, aplinkosaugos interesai**

(231) Po pirminio faktų atskleidimo buvo tvirtinta, kad Komisija sureikšmino nepagrįstus kitų rūšių medienos faneros asociacijų argumentus. Taip pat tvirtinta, kad argumentas, jog didesnės beržo faneros kainos „pritrauktų paklausą, kuri tradiciškai buvo skirta kitos rūšies medienai“, yra nelogiškas. Komisija pažymėjo, kad laikinojo reglamento 201 konstatuojamojoje dalyje pateiktas argumentu teigiama, jog tam tikrus kitų rūšių faneros paklausos pokyčius lėmė beržo faneros kainų sumažėjimas kitų rūšių medienos faneros kainų atžvilgiu. Be to, laikinajame reglamente Komisija atsižvelgė į kitų rūšių medienos faneros asociacijų pateiktus argumentus, tačiau jų nevertino kaip ypatingai reikšmingų, nes bet kuriuo atveju šie argumentai nebūtų pakeitę išvados, kad priemonės turėtų teigiamą poveikį Sąjungos gamintojams.

(232) Po pirminio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Segezha“ teigė, kad priemonių taikymas prieštarautų Europos žaliajam kursui, nes dėl priemonių padidės anglies dioksido nutekėjimas. Tačiau į šį tvirtinimą jau buvo atsakyta laikinojo reglamento 202 konstatuojamojoje dalyje. Papildomos informacijos, pagrindžiančios šį argumentą, negauta, todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento išvadą.

(233) Po galutinio faktų atskleidimo „Sveza“ grupė teigė, kad siekiant interesų pusiausvyros Sąjungos interesų vertinimas neturi krypti Sąjungos gamintojų naudai. „Sveza“ teigimu, nesitikima, kad Sąjungos gamintojams priemonių taikymas būtų labai naudingas vertinant tiek apimties, tiek kainos atžvilgiu. Gamintojai ir toliau negali aprūpinti daugumos naudotojų tokiomis aplinkybėmis, kurias dar labiau pablogino žaliavų trūkumas ir didėjančios kainos. Kita vertus, tokiomis aplinkybėmis naudotojams būtų užkrauta papildoma išlaidų našta, nes jie neturi kito pasirinkimo kaip tęsti pirkimą iš Rusijos tokiomis kainomis, kurios, kaip teigiama, Sąjungos gamintojams leistų išvengti priverstinio kainų mažinimo ar priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis.

([23]) Pasaulio banko atliktame pagrindinių žaliavų vertinime prognozuojama, kad per 2021 m. kainos stabilizuosis.
Pasaulio bankas, „Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery“, https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021.

(234) Komisija priminė, kad atliekant Sąjungos interesų patikrinimą pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį ypatingas dėmesys skiriamas būtinybei pašalinti prekybą iškraipančio žalingo dempingo poveikį ir atkurti veiksmingą konkurenciją, o priemonės, nustatytos atsižvelgiant į nustatytą dempingą ir žalą, negali būti taikomos, jeigu Komisija, atsižvelgdama į visą pateiktą informaciją, gali padaryti aiškią išvadą, kad tokių priemonių taikymas nėra Sąjungos interesas.

(235) Iš to darytina išvada – tam, kad priemonės nebūtų taikomos, įvairių interesų pusiausvyra turi aiškiai rodyti, kad priemonių taikymas yra nenaudingas. Priešingai nei teigė „Sveza“ grupė, nepakanka, kad pusiausvyros patikrinimas nekryptų priemonių taikymo naudai. Bet kuriuo atveju, kaip paaiškinta ankstesnėse konstatuojamosiose dalyse, Komisija išsamiai išanalizavo įvairius interesus ir priemonių taikymo poveikį, ir nustatė, kad priemonių taikymas akivaizdžiai neprieštarautų bendrai Sąjungos interesų pusiausvyrai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

7.6. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(236) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau ir 202 konstatuojamojoje dalyje, po tiriamojo laikotarpio susidariusi padėtis laikoma laikino pobūdžio. Bet kuriuo atveju, atlikus duomenų po tiriamojo laikotarpio analizę nustatyta, kad Sąjungos pramonės padėtis, kaip nurodyta 4.5 skirsnyje, iš esmės nesuprastėjo. Taip pat nustatyta, kad importas iš Rusijos į Sąjungos rinką tęsėsi ir pritaikius laikinąsias priemones, atliepiant Sąjungos paklausą. Todėl Komisija nusprendė, kad galutinių priemonių taikymas akivaizdžiai neprieštarautų Sąjungos interesams pagal 21 straipsnį. Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 204 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(237) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios šalys teigė, kad pritaikius priemones jos turėtų būti nustatytos kaip minimali importo kaina, nes tai subalansuotų skirtingų šalių interesus, neleistų susidaryti nagrinėjamojo produkto trūkumui ir apsaugotų konkurenciją rinkoje. Taip pat teigta, kad taikant minimalią importo kainą turėtų būti atsižvelgta į kvadrato ir stačiakampio formos faneros kainų skirtumą.

(238) Komisijos vertinimu, kadangi nagrinėjamasis produktas gaminamas ir parduodamas kaip labai įvairaus pobūdžio produktai, priemonių taikymas minimalios importo kainos forma nėra praktiškas ir tiksliai neatspindėtų dempingo lygio.

8.1. **Galutinės priemonės**

(239) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(240) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatomos šios muitų normos:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas
„Zheshartsky LPK LLC“	15,80 %
„Sveza“ grupė	14,40 %
„Syktyvkar Plywood Mill“	15,72 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	14,85 %
Visos kitos bendrovės	15,80 %

(241) Šiame reglamente nurodytos individualios antidempingo muito normos bendrovėms nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos rodo atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos.

(242) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([24]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pakeitimas neturi poveikio bendrovės teisei pasinaudoti jai taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, reglamentas dėl pavadinimo pakeitimo bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(243) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

(244) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis veiksnias, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus. Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų taikomi tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(245) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytą žalą, garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos turėtų būti galutinai surenkamos, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

(246) Kadangi galutinio muito normos yra mažesnės už laikinojo muito normas, galutinę antidempingo muito normą viršijančios garantijomis užtikrintos sumos turėtų būti nerenkamos.

9. **ĮSIPAREIGOJIMO PASIŪLYMAI**

(247) Po galutinio faktų atskleidimo per pagrindinio reglamento 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymus pateikė du Rusijos eksportuojantys gamintojai: SPM ir UPG.

(248) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymai turi būti pakankami žalingam dempingo poveikiui pašalinti, o jų priėmimas neturi būti laikomas nepraktišku. Komisija įvertino pasiūlymus atsižvelgdama į šiuos kriterijus ir nusprendė, kad juos priimti būtų nepraktiška dėl toliau nurodytų priežasčių.

([24]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgija.

(249) Abi bendrovės gamina ir parduoda kelių šimtų rūšių produktus, kurių kainos labai skiriasi. Viena iš bendrovių pasiūlė taikyti tik vieną minimalią importo kainą, dėl kurios kyla didelis kryžminio kompensavimo pavojus tarp skirtingų rūšių produktų. Kitas eksportuojantis gamintojas pasiūlė minimalią importo kainą, kuri daugumos produktų rūšių atveju būtų mažesnis už nežalingą kainą ir mažesnis už lygį, kuris tinkamai atspindėtų dempingo skirtumą. Todėl pasiūlytas minimalios importo kainos lygis nėra tinkamas žalingam dempingo poveikiui pašalinti.

(250) Vienas gamintojas pasiūlė indeksuoti minimalią importo kainą pagal beržo rąstų kainų pokyčius, o kitas indeksuoti nesiūlė. Indeksavimas būtų reikalingas atsižvelgiant į kainų svyravimus rinkoje, tačiau Komisija nustatė, kad pasiūlytas indeksas neatspindėjo pardavimo kainų pokyčių. Todėl pasiūlytas indeksas laikomas netiksliu.

(251) Atliekant fizinį patikrinimą neįmanoma lengvai atskirti beržo faneros rūšių ir modelių. Visų pirma, būtų labai sunku įvertinti dangos rūšį atliekant tik fizinį patikrinimą. Be išsamios laboratorinės analizės muitinė negalėtų nustatyti, ar importuojamas produktas atitinka deklaruotą produktą.

(252) Komisija išsiuntė pareiškėjams raštus, kuriuose išdėstė priežastis, dėl kurių buvo atmesti įsipareigojimo pasiūlymai.

(253) UPG pateikė pastabas, tačiau nepateikė argumentų, susijusių su pasiūlymų atmetimo priežastimis. Šios pastabos suinteresuotosioms šalims susipažinti buvo įtrauktos į bylos medžiagą.

(254) Komisija manė, kad dėl 247–251 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių įsipareigojimo pasiūlymai yra nevykdytini ir todėl nepraktiški, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnyje, todėl pasiūlymus atmetė.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(255) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2018/1046 ([25]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(256) Šio reglamento 3 straipsnyje pateiktas pakeitimas, susijęs su septynių „Sveza“ grupės eksportuojančių gamintojų pavadinimais ir bendradarbiaujančio neatrinkto eksportuojančio gamintojo pavadinimu, įvykus pavadinimo pakeitimui, apie kurį Komisijai buvo pranešta 2021 m. liepos 28 d. ir kuris neturėjo jokios įtakos šio tyrimo išvadoms. Laikinieji muitai bus renkami pagal įmonių pavadinimus, pakeistus šio reglamento 3 straipsniu.

(257) *Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalimi įsteigtas komitetas nuomonės nepateikė,*

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamai Rusijos kilmės fanerai, sudarytai tik iš medienos lakštų, kurių kiekvieno storis ne didesnis kaip 6 mm, kurios išoriniai lakštai yra iš medienos, nurodytos 4412 33 subpozicijoje, o bent vienas išorinis lakštas yra iš beržo medienos, padengtai arba nepadengtai, kurios KN kodas šiuo metu yra ex 4412 33 00 (TARIC kodas 4412 33 00 10), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

([25]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
„Zheshartsky LPK LLC“	15,80 %	C661
„Sveza“ grupė, kurią sudaro septyni eksportuojantys gamintojai: „SVEZA Tyumen Limited Liability Company“; „Joint Stock Company SVEZA Ust-Izhora“; „Joint Stock Company SVEZA Verhnaya Sinyachiha“; „Joint Stock Company SVEZA Kostroma“; „Joint Stock Company SVEZA Manturovo“; „Joint Stock Company SVEZA Novator“; „Limited Liability Company SVEZA Uralskiy“	14,40 %	C659
„Syktyvkar Plywood Mill Ltd.“	15,72 %	C660
Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	14,85 %	
Visos kitos bendrovės	15,80 %	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo muitu pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2021/940 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Rusijos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikomą neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų prekių tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2019 m. liepos 1 d. iki 2020 m. birželio 30 d.);

b) jis nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

4 straipsnis

1. Komisijos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/940 1.2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

„Sveza“ grupė, kurią sudaro septyni eksportuojantys gamintojai: „JSC SVEZA Manturovo“; „JSC SVEZA Novator“; „Tyumen Plywood Plant Limited“; „JSC SVEZA Ust-Izhora“; „JSC SVEZA Uralskiy“; „JSC SVEZA Kostroma“; „JSC SVEZA Verhnaya Sinyachiha“

pakeičiama

„Sveza“ grupė, kurią sudaro septyni eksportuojantys gamintojai: „SVEZA Tyumen Limited Liability Company“; „Joint Stock Company SVEZA Ust-Izhora“; „Joint Stock Company SVEZA Verhnaya Sinyachiha“; „Joint Stock Company SVEZA Kostroma“; „Joint Stock Company SVEZA Manturovo“; „Joint Stock Company SVEZA Novator“; „Limited Liability Company SVEZA Uralskiy“.

2. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/940 priedas iš dalies keičiamas taip:

„Murashi Plywood Factory“

pakeičiama

„LLC Murashinskiy plywood plant“.

3. Šis straipsnis taikomas pagal 2 straipsnį nuo 2021 m. birželio 11 d.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. lapkričio 8 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Neatrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai

Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673